

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2009/28/EG

av den 23 april 2009

om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 175.1, och artikel 95 såvitt avser artiklarna 17, 18 och 19 i detta direktiv,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Kontroll av energiförbrukningen i Europa samt ökad användning av energi från förnybara energikällor är, tillsammans med energisparande och förbättrad energieffektivitet, viktiga komponenter i det åtgärds paket som krävs för att minska växthusgasutsläppen och uppfylla Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar samt andra åtaganden på gemenskapsnivå eller internationell nivå om att minska växthusgasutsläppen efter 2012. Dessa faktorer spelar också en viktig roll för att trygga energiförsörjningen, stimulera teknisk utveckling och innovation och ge möjligheter till sysselsättning och regional utveckling, särskilt i landsbygdsområden och isolerade områden.
- (2) Fler tekniska förbättringar, fler incitament för användning och utbyggnad av allmänna transportmedel, utnyttjande av energieffektiv teknik och användning av energi från förnybara energikällor inom transportsektorn hör särskilt till de

mest effektiva sätten för att minska gemenskapens beroende av importerad olja inom transportsektorn, som svarar för de mest akuta energiförsörjningsproblemen, och påverka marknaden för drivmedel.

- (3) Möjligheterna att skapa ekonomisk tillväxt genom innovation och en hållbar konkurrenskraftig energipolitik har konstaterats. Produktionen av energi från förnybara energikällor är ofta beroende av lokala eller regionala små och medelstora företag. Investeringar i regional och lokal produktion av energi från förnybara energikällor skapar betydande möjligheter till tillväxt och sysselsättning i medlemsstaterna och deras regioner. Kommissionen och medlemsstaterna bör därför stödja nationella och regionala utvecklingsåtgärder i dessa områden, uppmuntra utbyte av bästa metoder för produktion av energi från förnybara energikällor mellan lokala och regionala utvecklingsinitiativ och främja användningen av strukturfonder på detta område.
- (4) Vid främjandet av utvecklingen av marknaden för förnybara energikällor är det nödvändigt att ta i betraktande dess positiva inverkan på regionala och lokala utvecklingsmöjligheter, exportmöjligheter, social sammanhållning och sysselsättning, inte minst när det gäller små och medelstora företag och oberoende energiproducenter.
- (5) För att gemenskapens växthusgasutsläpp och beroende av energiimport ska minska bör utvecklingen av energi från förnybara energikällor stå i ett nära samband med en ökning av energieffektiviteten.
- (6) Det är lämpligt att stödja demonstrations- och kommersialiseringsfasen för decentraliserad teknik för energi från förnybara energikällor. Utvecklingen mot en decentraliserad energiproduktion har många fördelar såsom utnyttjandet av lokala energikällor, förbättrad lokal trygg energiförsörjning, kortare transportsträckor och minskade förluster vid energitransmission. Sådan decentralisering främjar också samhällsutvecklingen och sammanhållningen genom att erbjuda inkomstkällor och skapa lokala arbetstillfällen.

⁽¹⁾ EUT C 77, 31.3.2009, s. 43.

⁽²⁾ EUT C 325, 19.12.2008, s. 12.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 17 december 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 6 april 2009.

- (7) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/77/EG av den 27 september 2001 om främjande av el producerad från förnybara energikällor på den inre marknaden för el⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/30/EG av den 8 maj 2003 om främjande av användningen av biodrivmedel eller andra förnybara drivmedel⁽²⁾ fastställer definitioner för olika typer av energi från förnybara energikällor. Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/54/EG av den 26 juni 2003 om gemensamma regler för den inre marknaden för el⁽³⁾ fastställer definitioner för elsektorn i allmänhet. För att uppnå rättslig säkerhet och tydlighet är det lämpligt att använda samma eller liknande definitioner i det här direktivet.
- (8) Enligt kommissionens meddelande av den 10 januari 2007 "Färdplan för förnybar energi – Förnybara energikällor under 2000-talet: att bygga en hållbarare framtid" är det ett lämpligt och realistiskt mål att andelen energi från förnybara energikällor ska motsvara 20 % av den totala energianvändningen och 10 % av användningen inom transportsektorn; planen visar också att rambestämmelser med bindande mål skulle ge näringslivet den långsiktiga stabilitet som krävs för att göra rationella, hållbara investeringar inom sektorn för energi från förnybara energikällor, som skulle kunna minska beroendet av importerade fossila bränslen och öka användningen av ny energiteknik. Dessa mål existerar i anslutning till den målsättning om att uppnå 20 % ökning av energieffektiviteten senast 2020, som fastställts i kommissionens meddelande av den 19 oktober 2006 "Handlingsplanen för ökad energieffektivitet: Att inse möjligheterna", som fick stöd av Europeiska rådet i mars 2007 och av Europaparlamentet i sin resolution av den 31 januari 2008 om den handlingsplanen.
- (9) Vid Europeiska rådets möte i mars 2007 betonades på nytt gemenskapens åtagande att över hela gemenskapen utveckla energi från förnybara energikällor även efter 2010. Europeiska rådet anslöt sig till det bindande målet att 20 % av gemenskapens bruttoenergianvändning ska tillgodose genom energi från förnybara energikällor senast 2020 samt det bindande målet att minst 10 % av varje medlemsstats användning av bensin och diesel inom transportsektorn ska utgöras av biodrivmedel senast 2020, vilka ska införas på ett kostnadseffektivt sätt. Europeiska rådet konstaterade att de uppställda biodrivmedelsmålen bör vara bindande, förutsatt att produktionen är hållbar, att den andra generationens biodrivmedel blir kommersiellt tillgängliga, och att Europaparlamentets och rådets direktiv 98/70/EG av den 13 oktober 1998 om kvaliteten på bensin och dieselbränslen⁽⁴⁾ ändras så att ändamålsenliga inblandningsnivåer tillåts. Europeiska rådet upprepade vid sitt möte i mars 2008 att det är synnerligen viktigt att utveckla och uppfylla effektiva hållbarhetskriterier för biodrivmedel och att sörja för att andra generationens biodrivmedel finns kommersiellt tillgängliga. Europeiska rådet hänvisade vid sitt möte i juni 2008 återigen till hållbarhetskriterierna och utvecklingen av andra generationens biodrivmedel och betonade behovet av att bedöma eventuella konsekvenser av biodrivmedelsproduktionen för jordbruksprodukter avsedda för livsmedel och vid behov åtgärda bristerna. Det konstaterade vidare att man ytterligare bör utreda de miljömässiga och sociala konsekvenserna av produktion och användning av biodrivmedel.
- (10) I sin resolution av den 25 september 2007 om färdplanen för energi från förnybara energikällor⁽⁵⁾ uppmanar Europaparlamentet kommissionen att senast i slutet av 2007 lägga fram ett förslag till en rättslig ram för energi från förnybara energikällor, varvid det anser att det är viktigt att man sätter upp mål för andelen energi från förnybara energikällor på gemenskaps- och medlemsstatsnivå.
- (11) Det är nödvändigt att fastställa transparenta och entydiga regler för hur man beräknar andelen energi från förnybara energikällor och för att definiera vilka källorna är. I detta sammanhang bör den energi som finns i haven och andra vattenförekomster i form av vågor, havsströmmar, tidvattnet, temperaturgradientenergi och saltgradientenergi inkluderas.
- (12) Att använda jordbruksmaterial som t.ex. gödsel och flytgödsel och annat animaliskt och organiskt avfall för att producera biogas ger betydande miljöfördelar, eftersom det har en stor potential att minska växthusgasutsläppen, både vid produktion av värme och kraft och när det används som biodrivmedel. Biogasanläggningar kan, eftersom de är decentraliserade till sin karaktär och har en regional investeringsstruktur, ge ett avgörande bidrag till den hållbara utvecklingen på landsbygden och ge jordbrukarna nya inkomstmöjligheter.
- (13) Mot bakgrund av Europaparlamentets, rådets och kommissionens ståndpunkter är det lämpligt att fastställa som bindande nationella mål att andelen energi från förnybara energikällor ska motsvara 20 % av energianvändningen och 10 % av användningen inom transportsektorn i gemenskapen senast 2020.
- (14) Det viktigaste syftet med bindande nationella mål är att skapa säkerhet för investerarna och främja en kontinuerlig utveckling av sådana tekniker som genererar energi från alla typer av förnybara energikällor. Beslutet om huruvida ett mål ska vara bindande bör därför inte skjutas upp i väntan på en viss framtida händelse.

(1) EGT L 283, 27.10.2001, s. 33.

(2) EUT L 123, 17.5.2003, s. 42.

(3) EUT L 176, 15.7.2003, s. 37.

(4) EGT L 350, 28.12.1998, s. 58.

(5) EUT C 219 E, 28.8.2008, s. 82.

- (15) Medlemsstaterna har skilda utgångslägen och olika potential för energi från förnybara energikällor, och energimixen varierar mellan medlemsstaterna. Gemenskapsmålet på 20 % måste därför på ett rättvist sätt översättas till individuella mål för varje medlemsstat med hänsyn till medlemsstaternas olika utgångslägen och potential, inbegripet nuvarande andel energi från förnybara energikällor och befintlig energimix. Detta bör ske för det första genom att den nödvändiga totala ökningen av andelen energi från förnybara energikällor fördelas mellan medlemsstaterna genom att alla ökar sin nuvarande andel med en viss faktor, och att denna faktor sedan viktas i förhållande till ländernas bruttonationalprodukt och modifieras för att återspegla deras skilda utgångspunkter, och för det andra, genom att man i samband med redovisningen ta fasta på den slutliga energianvändningen (brutto), med beaktande av de ansträngningar som hittills gjorts av medlemsstaterna för att använda energi från förnybara energikällor.
- (16) Målet på 10 % energi från förnybara energikällor inom transportsektorn bör däremot gälla för varje enskild medlemsstat för att garantera enhetliga drivmedelsspecifikationer och trygga tillgången. Eftersom det finns en välfungerande handel med transportdrivmedel kommer medlemsstater med liten tillgång till de resurser som krävs att utan problem kunna säkra tillgången på biodrivmedel från annat håll. Även om det tekniskt sett vore möjligt för gemenskapen att uppnå sina mål för användningen av energi från förnybara energikällor inom transportsektorn enbart genom inhemsk produktion är det både sannolikt och önskvärt att det sker genom en kombination av inhemsk produktion och import. Kommissionen bör därför övervaka tillgången på biodrivmedel på gemenskapsmarknaden och, när så är lämpligt, föreslå relevanta åtgärder för att skapa balans mellan inhemsk produktion och import, med beaktande av, bland annat, hur multilaterala och bilaterala handelsförhandlingar förlöper, miljö-, kostnads- och sociala aspekter samt trygg energiförsörjning.
- (17) En förbättring av energieffektiviteten är ett huvudmål för gemenskapen och målet är att förbättra energieffektiviteten med 20 procent senast 2020. Detta mål kommer tillsammans med befintlig och framtida lagstiftning, bland annat Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/91/EG av den 16 december 2002 om byggnaders energiprestanda ⁽¹⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/32/EG av den 6 juli 2005 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energianvändande produkter ⁽²⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/32/EG av den 5 april 2006 om effektiv slutanvändning av energi och om energitjänster ⁽³⁾, att spela en avgörande roll när det gäller att säkerställa att klimat- och energimålen uppnås till lägsta kostnad och kan också
- innebära nya möjligheter för EU:s ekonomi. Energieffektivitetspolitiken och energibesparingspolitiken utgör några av de mest effektiva metoderna för medlemsstaterna att öka den procentandel energi som kommer från förnybara energikällor och medlemsstaterna kommer därför lättare att uppnå de övergripande nationella mål och transportmål för förnybara energikällor som fastställs i detta direktiv.
- (18) Det kommer att åligga medlemsstaterna att avsevärt förbättra energieffektiviteten inom alla sektorer för att lättare uppnå sina mål för energi från förnybara energikällor, vilka uttrycks i procentandelar av den slutliga energianvändningen (brutto). Det är synnerligen viktigt med energieffektivitet inom transportsektorn, eftersom ett bindande procentmål för energi från förnybara energikällor sannolikt kommer att bli allt svårare att uppnå på ett hållbart sätt, om den totala efterfrågan på energi inom transportsektorn fortsätter att öka. Därför bör det bindande målet för transportsektorn på 10 procent, som alla medlemsstater ska uppnå, definieras som den andel av den slutliga mängd energi som används inom transportsektorn som ska erhållas från förnybara energikällor, och inte bara från biodrivmedel.
- (19) För att säkerställa att de bindande nationella övergripande målen uppfylls, bör medlemsstaterna sträva efter att följa ett vägledande förlopp i flera steg för att uppnå sina slutliga bindande mål. De bör upprätta nationella handlingsplaner för energi från förnybara energikällor med information om olika sektorerers mål, med beaktande av att biomassa kan användas på olika sätt och att det därför är viktigt att börja utnyttja nya biomassaresurser. Medlemsstaterna bör dessutom vidta åtgärder för att nå dessa mål. Varje medlemsstat bör i samband med uppskattningen av den förväntade slutliga energianvändningen (brutto) i sin nationella handlingsplan för energi från förnybara energikällor bedöma i vilken mån energieffektivitets- och energibesparingsåtgärder kan bidra till uppnåendet av dess nationella mål. Medlemsstaterna bör beakta den optimala kombinationen av energieffektiv teknik och energi från förnybara energikällor.
- (20) Det är tänkbart att användningen av energi från förnybara energikällor ökar snabbare i framtiden tack vare den tekniska utvecklingen och olika stordriftsfördelar och detta bör beaktas i det vägledande förloppet. På så sätt kan man ta särskild hänsyn tas till sektorer som drabbas oproportionerligt hårt av uteblivna tekniska framsteg och stordriftsfördelar, och som därför förblir underutvecklade, men som i framtiden kan ge ett betydande bidrag till uppfyllandet av målen för 2020.
- (21) Det vägledande förloppet bör fastställas med 2005 som utgångspunkt, eftersom det är det senaste året för vilket tillförlitliga data om de olika ländernas andel energi från förnybara energikällor är tillgängliga.

⁽¹⁾ EGT L 1, 4.1.2003, s. 65.

⁽²⁾ EUT L 191, 22.7.2005, s. 29.

⁽³⁾ EUT L 114, 27.4.2006, s. 64.

- (22) För att målen i detta direktiv ska kunna uppnås är det nödvändigt att gemenskapen och medlemsstaterna anslår betydande ekonomiska resurser till forskning och utveckling avseende teknik för energi från förnybara energikällor. Europeiska institutet för teknik och innovation bör i synnerhet ge hög prioritet åt forskning och utveckling av teknik för energi från förnybara energikällor.
- (23) Medlemsstaterna kan uppmantra lokala och regionala myndigheter att fastställa mål som sträcker sig längre än de nationella målen och involvera lokala och regionala myndigheter i utarbetandet av nationella handlingsplaner för energi från förnybara energikällor och i åtgärder som syftar till att öka medvetenheten om fördelarna med energi från förnybara energikällor.
- (24) För att utnyttja biomassans potential fullt ut bör gemenskapen och medlemsstaterna främja befintliga skogsreserver i större utsträckning samt garantera nya skogsbrukssystem.
- (25) Medlemsstaterna har olika potential när det gäller energi från förnybara energikällor och använder på nationell nivå olika system för att stödja sådan energi. En majoritet av medlemsstaterna tillämpar stödssystem där bidrag endast beviljas för energi från förnybara energikällor som produceras på deras territorium. För att de nationella stödssystemen ska fungera korrekt är det synnerligen viktigt att medlemsstaterna kan kontrollera effekten av och kostnaderna för sina nationella stödssystem i förhållande till sin egen potential. Ett viktigt sätt att uppnå målet för detta direktiv är att garantera korrekt fungerande nationella stödssystem så som i enlighet med direktiv 2001/77/EG, för att upprätthålla investerarnas förtroende och ge medlemsstaterna möjlighet att utforma effektiva nationella åtgärder för att uppnå målen. Syftet med detta direktiv är att underlätta gränsöverskridande stöd till energi från förnybara energikällor utan att påverka nationella stödssystem. I detta direktiv införs frivilliga mekanismer för samarbete mellan medlemsstaterna, vilka ger dem möjlighet att enas om i vilken omfattning en medlemsstat ska stödja energiproduktionen i en annan medlemsstat och i vilken omfattning produktionen av energi från förnybara energikällor bör inberäknas i det nationella övergripande målet för den eller den andra medlemsstaten. För att säkerställa effektiviteten i de båda åtgärderna för måluppfyllelse, dvs. nationella stödssystem och samarbetsmekanismer, är det av avgörande betydelse att medlemsstaterna har möjlighet att fastställa huruvida och i vilken utsträckning deras nationella stödssystem omfattar energi från förnybara energikällor som produceras i andra medlemsstater och kan enas om detta genom att tillämpa de samarbetsmekanismer som föreskrivs i detta direktiv.
- (26) Det är önskvärt att energipriset återspeglar de externa kostnaderna för energiproduktion och energianvändning, inklusive miljömässiga kostnader, sociala kostnader och hälsokostnader i tillämpliga fall.
- (27) Offentligt stöd är nödvändigt för att uppnå gemenskapens mål i fråga om utbyggnad av el från förnybara energikällor, särskilt så länge som elpriserna på den inre marknaden inte återspeglar alla miljömässiga och sociala kostnader och fördelar med de energikällor som används.
- (28) Gemenskapen och medlemsstaterna bör arbeta för att minska den totala energianvändningen inom transportsektorn och förbättra transporternas energieffektivitet. De främsta medlen för att minska energianvändningen i transporter är transportplanering, stöd till kollektivtrafik, ökning av andelen elbilar i produktion och produktion av bilar som är mer energieffektiva och mindre i storlek och har svagare motorer.
- (29) Medlemsstaterna bör sträva efter att diversifiera energimixen från förnybara energikällor inom hela transportsektorn. Kommissionen bör lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet senast den 1 juni 2015 med en beskrivning av möjligheterna att utöka användningen av energi från förnybara energikällor inom varje del av transportsektorn.
- (30) Vid beräkningen av vattenkraftens och vindkraftens bidrag med avseende på detta direktiv bör effekterna av klimatvariationer jämnas ut genom användning av en normaliseringsregel. Elproduktion från pumpkraftverk med hjälp av vatten som tidigare har pumpats upp till en högre nivå, bör dessutom inte anses som el producerad från förnybara energikällor.
- (31) Värmepumpar som möjliggör utnyttjande av aerotermisk, geotermisk eller hydrotermisk värme med en lämplig temperatur kräver el eller annan hjälpenergi för att fungera. Den energi som utnyttjas för att driva värmepumpar bör därför dras av från total användbar värme. Endast värmepumpar vars energikutveckling klart överskrider den primärenergi som behövs för att driva värmepumpen bör beaktas.
- (32) I passiva energisystem utformas byggnader så att energi kan tillvaratas. Detta räknas som en energibesparing. För att undvika dubbelt räknande bör energi som tillvaratagits på detta sätt därför inte beaktas vid tillämpningen av detta direktiv.
- (33) Vissa medlemsstater har en stor andel luftfart i sin slutliga energianvändning (brutto). Med tanke på de befintliga tekniska begränsningar och regleringsbegränsningar som förhindrar att biodrivmedel används kommersiellt inom luftfarten, är det lämpligt att bevilja sådana medlemsstater ett visst undantag, genom att de vid beräkningen av sin slutliga energianvändning (brutto) inom den nationella luftfarten får dra av det belopp med vilket de överskrider en och en halv gång gemenskapsgenomsnittet för den slutliga energianvändningen (brutto) inom luftfarten 2005 enligt Eurostat, dvs. 6,18 %. Cypern och Malta som är östater och ligger geografiskt avlägset är beroende av flyget som ett transportslag som är av avgörande betydelse för deras medborgare och deras ekonomi. Cypern

och Malta har till följd av detta en oproportionellt stor andel luftfart i sin slutliga energianvändning (brutto), dvs. mer än tre gånger genomsnittet i gemenskapen 2005 och är därför oproportionerligt påverkade av befintliga tekniska begränsningar och regleringsbegränsningar. För dessa medlemsstater är det lämpligt att föreskriva att undantaget bör omfatta det belopp med vilket de överskrider gemenskapsgenomsnittet för den slutliga energianvändningen (brutto) inom luftfarten 2005 enligt Eurostat, dvs. 4,12 %.

- (34) För att uppnå en energimodell som bygger på energi från förnybara energikällor måste man uppmuntra strategiskt samarbete mellan medlemsstaterna, i vilket även regioner och lokala myndigheter bör medverka när så är lämpligt.
- (35) Med vederbörligt beaktande av bestämmelserna i detta direktiv bör medlemsstaterna uppmuntras att bedriva samarbete i alla lämpliga former när det gäller de mål som fastställs i detta direktiv. Ett sådant samarbete kan genomföras på alla nivåer, bilateralt eller multilateralt. Utöver de mekanismer som påverkar beräkningen av mål och målpåfyllelse och som uttryckligen föreskrivs i detta direktiv, nämligen statistiska överföringar mellan medlemsstaterna, gemensamma projekt och gemensamma stödsystem, kan samarbete även ske i form av t.ex. utbyte av information och bästa praxis, vilket särskilt tas upp i öppenhetsplattformen som införs genom detta direktiv, och annan frivillig samordning mellan alla typer av stödsystem.
- (36) För att göra det möjligt att minska kostnaderna för att uppfylla målen i direktivet är det lämpligt både att stimulera medlemsstaternas användning av energi från förnybara energikällor som producerats i andra medlemsstater och att göra det möjligt för medlemsstaterna att ta med sådan energi från förnybara energikällor som använts i andra medlemsstater vid beräkningen av de egna nationella målen. Därför krävs det flexibilitetsåtgärder, men de kvarstår under medlemsstaternas kontroll för att inte påverka deras förmåga att nå sina nationella mål. Dessa flexibilitetsåtgärder utformas som statistiska överföringar, gemensamma projekt mellan medlemsstaterna eller gemensamma stödsystem.
- (37) Importerad el som producerats från förnybara energikällor utanför gemenskapen bör kunna räknas in i medlemsstaternas mål. För att undvika en nettoökning av växthusgasutsläppen genom att man slutar använda befintliga förnybara energikällor och helt eller delvis ersätter dem med konventionella energikällor, bör endast el som producerats i sådana anläggningar för energi från förnybara energikällor som tagits i drift efter det att detta direktiv har trätt i kraft, eller genom ökad kapacitet i en anläggning som renoverats efter det datumet, kunna tas med i beräkningen. För att kunna garantera en adekvat effekt av skiftet från konventionell energi till energi från förnybara energikällor i gemenskapen och i tredjeländer, är det lämpligt att

se till att sådan import kan spåras och redovisas på ett tillförlitligt sätt. Avtal med tredjeländer om hur denna handel med el från förnybara energikällor ska organiseras kommer att övervägas. Om ett beslut som fattas enligt fördraget om energigemenskapen ⁽¹⁾ innebär att de relevanta bestämmelserna i detta direktiv blir bindande för parterna i det fördraget, kommer de bestämmelser om samarbete mellan medlemsstaterna som föreskrivs i detta direktiv att vara tillämpliga på dem.

- (38) När medlemsstaterna tillsammans med ett eller flera tredjeländer genomför gemensamma projekt som rör elproduktion från förnybara energikällor, är det lämpligt att dessa gemensamma projekt endast gäller nybyggda anläggningar eller anläggningar med nyligen ökad kapacitet. Detta kommer att hjälpa till att garantera att andelen energi från förnybara energikällor i tredjeländets totala energianvändning inte minskas på grund av importen av energi från förnybara energikällor till gemenskapen. Vidare bör de berörda medlemsstaterna underlätta det berörda tredjeländets inhemska användning av elproduktionen från de anläggningar som omfattas av det gemensamma projektet. Det berörda tredjelandet bör även uppmuntras av kommissionen och medlemsstaterna att utveckla en policy för energi från förnybara energikällor med ambitiösa mål.
- (39) Det är tydligt att projekt av stort europeiskt intresse i tredjeländer, t.ex. solenergiplanen för Medelhavet, kan behöva en lång ledtid innan de är fullt anslutna till gemenskapens territorium. Det är därför lämpligt att underlätta utvecklingen av dem genom att tillåta att medlemsstaterna i sina nationella mål tar hänsyn till en begränsad mängd el producerad genom sådana projekt under den tid som sammankopplingen byggs.
- (40) Det förfarande som används av den förvaltning som bär ansvaret för godkännande, certifiering och licensiering av anläggningar för energi från förnybara energikällor bör vara objektivt, transparent, icke-diskriminerande och proportionellt vid tillämpningen av bestämmelserna på enskilda projekt. Det är i synnerhet lämpligt att undvika alla onödiga bördor som kan uppstå när projekt för energi från förnybara energikällor klassificeras som anläggningar som innebär stora hälsorisker.
- (41) Bristen på transparenta regler och samordning mellan olika organ för godkännande har visat sig hindra utvecklingen av energi från förnybara energikällor. Särskild hänsyn bör därför tas till den speciella strukturen hos sektorn för energi från förnybara energikällor när nationella, regionala och lokala myndigheter ser över sina administrativa förfaranden för att ge tillstånd till uppförande och drift av anläggningar, med tillhörande nätinfrastruktur för transmission och distribution, som producerar el, värme eller

⁽¹⁾ EUT L 198, 20.7.2006, s. 18.

- kyla eller transportdrivmedel frånförnybara energikällor. Administrativa godkännandeförfaranden bör följa transparenta tidsplaner för anläggningar som utnyttjar energi från förnybara energikällor. Bestämmelser och riktlinjer som gäller planering bör utformas med tanke på sådan kostnadseffektiv och miljövänlig utrustning för värme, kyla och el som utnyttjar förnybara energikällor.
- (42) För att energi från förnybara energikällor snabbt ska kunna tas i bruk och med tanke på dess kvalitet, dvs. att den generellt sett är mycket hållbar och gynnsam för miljön, bör medlemsstaterna vid tillämpning av administrativa bestämmelser, planeringsstrukturer och lagstiftning som syftar till att ge licenser till anläggningar såvitt avser utsläppsminskningar och utsläppskontroll i industrianläggningar, till att motverka nedsmutsning av luften och till att förebygga eller minimera utsläpp av farliga ämnen i miljön, beakta förnybara energikällors bidrag för att uppfylla miljö- och klimatmål, särskilt i jämförelse med anläggningar för energi från icke förnybara energikällor.
- (43) För att stimulera enskilda medborgares bidrag till de mål som fastställs i detta direktiv bör de relevanta myndigheterna överväga möjligheten att ersätta godkännanden med en enkel anmälan till det behöriga organet när små decentraliserade enheter för produktion av energi från förnybara energikällor anläggs.
- (44) Överensstämmelsen mellan målen i detta direktiv och gemenskapens övriga miljölagstiftning bör säkerställas. Särskilt under förfarandena för bedömning, planering och licensiering av anläggningarna för energi från förnybara energikällor, bör medlemsstaterna beakta all miljölagstiftning på gemenskapsnivå samt förnybara energikällors bidrag för att uppfylla miljö- och klimatmål, särskilt i jämförelse med anläggningar för energi från icke-förnybara energikällor.
- (45) Nationella tekniska specifikationer och andra krav som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster ⁽¹⁾ när det gäller t.ex. kvalitetsnivå, testmetoder eller användningsvillkor, bör inte leda till handelshinder för utrustning eller system för energi från förnybara energikällor. Stödssystem för energi från förnybara energikällor bör därför inte föreskriva nationella tekniska specifikationer som avviker från gällande gemenskapsstandard eller innebära krav på att den utrustning eller de system för vilka stöd beviljas ska certifieras eller testas på en särskild plats eller av en viss angiven enhet.
- (46) Medlemsstaterna bör överväga mekanismer för att främja fjärrvärme och fjärrkyla från energi från förnybara energikällor.
- (47) På nationell och regional nivå har bestämmelser och skyldigheter beträffande minimikrav för användning av energi från förnybara energikällor i nya och renoverade byggnader lett till en betydligt ökad användning av denna typ av energi. Dessa åtgärder bör också framhållas som föredömen i ett vidare gemenskapssammanhang, samtidigt som man genom ändrade byggregler och byggnormer främjar energieffektivare anordningar för energi från förnybara energikällor.
- (48) För att underlätta och påskynda fastställandet av miniminivåer för användningen av energi från förnybara energikällor i byggnader, kan det vara lämpligt att medlemsstaterna förskriver att sådana nivåer ska uppnås genom att en faktor för energi från förnybara energikällor tas med för att uppfylla minimikraven för energiprestanda i enlighet med direktiv 2002/91/EG, i samband med en kostnadsoptimal minskning av koldioxidutsläppen per byggnad.
- (49) Det bör informeras och utbildas mer, särskilt inom värme- och kylbranschen, för att främja användningen av energi från förnybara energikällor.
- (50) I den mån som tillträde till eller utövande av yrket installatör är en reglerad yrkesverksamhet fastställs villkoren för erkännande av yrkeskvalifikationer i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer ⁽²⁾. Tillämpningen av det här direktivet påverkar därför inte tillämpningen av direktiv 2005/36/EG.
- (51) Direktiv 2005/36/EG innehåller krav på ömsesidigt erkännande av yrkeskvalifikationer för bland annat arkitekter, men det krävs också att arkitekter och planerare ingående överväger en optimal kombination av energi från förnybara energikällor och högeffektiv teknik när de gör upp planer och ritningar. Medlemsstaterna bör därför ge tydliga riktlinjer om detta. Detta bör göras utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 2005/36/EG, särskilt artiklarna 46 och 49.
- (52) Vid tillämpning av detta direktiv är ursprungsgarantiernas enda funktion att visa för slutkunden att en viss andel eller mängd energi har producerats från förnybara energikällor. En ursprungsgaranti kan, oberoende av vilken energi det gäller, överföras från en innehavare till en annan. I syfte att garantera att en elenhet från förnybara energikällor endast kan överlämnas en gång till en kund bör emellertid dubbelt räknande och dubbelt överlämnande av ursprungsgarantier undvikas. Energi från förnybara energikällor vars åtföljande ursprungsgaranti sålts separat av producenten bör inte överlämnas eller säljas till slutkunden som energi från förnybara energikällor. Det är viktigt att skilja mellan miljöcertifikat som används för stödssystem, och ursprungsgarantier.

⁽¹⁾ EGT L 204, 21.7.1998, s. 37.

⁽²⁾ EUT L 255, 30.9.2005, s. 22.

- (53) Det är lämpligt att låta den framväxande konsumentmarknaden för el från förnybara energikällor bidra till uppbyggnaden av nya anläggningar för energi från förnybara energikällor. Medlemsstaterna bör därför ha möjlighet att kräva att elleverantörer som informerar slutkunderna om sin energimix i enlighet med artikel 3.6 i direktiv 2003/54/EG tar med en minsta procentandel av ursprungsgarantier från nybyggda anläggningar som producerar energi från förnybara energikällor, förutsatt att ett sådant krav är förenligt med gemenskapslagstiftningen.
- (54) Det är viktigt att tillhandahålla information om hur den el som fått stöd fördelas till slutkunderna i enlighet med artikel 3.6 i direktiv 2003/54/EG. För att förbättra kvaliteten på denna information till konsumenterna, särskilt när det gäller den mängd energi som kommer från förnybara energikällor och som producerats av nya anläggningar, bör kommissionen utvärdera effektiviteten hos de åtgärder som medlemsstaterna vidtar.
- (55) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/8/EG av den 11 februari 2004 om främjande av kraftvärme på grundval av efterfrågan på nyttiggjord värme på den inre marknaden för energi ⁽¹⁾ föreskrivs ursprungsgarantier för att visa ursprunget av den el som produceras i högeffektiva kraftvärmeverk. Sådana ursprungsgarantier kan inte användas för att redovisa användningen av energi från förnybara energikällor i enlighet med artikel 3.6 i direktiv 2003/54/EG, eftersom det skulle kunna resultera i dubbelt räknande eller dubbel redovisning.
- (56) Ursprungsgarantierna innebär inte någon automatisk rätt till stöd från nationella stödssystem.
- (57) Det behövs stöd för integration av energi från förnybara energikällor i transmissions- och distributionsnätet och för utnyttjande av system för lagring av energi för integrerad kortvarig produktion av energi från förnybara energikällor.
- (58) Utvecklingstakten bör ökas när det gäller projekt för energi från förnybara energikällor, inklusive "projekt för energi från förnybara energikällor av europeiskt intresse" inom ramen för programmen avseende transeuropeiska energinät (TEN-E). Därför bör kommissionen också analysera hur finansieringen av sådana projekt kan förbättras. Särskild uppmärksamhet bör ägnas sådana projekt för energi från förnybara energikällor som kommer att bidra till att ge gemenskapen och dess grannländer en väsentligt tryggare energiförsörjning.
- (59) Sammankopplingar av olika länders nät gör det lättare att integrera förnybara energikällor. Förutom att sammankopplingar leder till att variationer jämnas ut kan de också minska balanseringskostnaderna, stimulera konkurrensen – vilket leder till lägre priser – och främja nätens utveckling. Genom att man delar på överföringskapaciteten och utnyttjar den maximalt kan man också undvika ett överdrivet behov av att ny kapacitet byggs.
- (60) Prioriterad och garanterad tillgång till el från förnybara energikällor är viktigt för integrering av förnybara energikällor i den inre marknaden för el i linje med artikel 11.2 och är en ytterligare utveckling av artikel 11.3 i direktiv 2003/54/EG. Krav angående upprätthållande av tillförlitlighet och säkerhet när det gäller nät och inmatning kan skilja sig åt beroende på det nationella nätets särdrag och dess säkra drift. Prioriterad tillgång till nätet ger anslutna producenter av el från förnybara energikällor säkerhet om att de vid varje tidpunkt kan sälja och överföra el från förnybara energikällor i enlighet med anslutningsreglerna närhelst källan blir tillgänglig. Om el från förnybara energikällor integreras på spotmarknaden, säkerställer garanterad tillgång att all el som säljs och stöds får tillgång till nätet, vilket möjliggör maximal användning av el från förnybara energikällor från anläggningar som är uppkopplade till nätet. Detta innebär emellertid inte någon skyldighet för medlemsstaterna att stödja eller införa köpskyldighet för energi från förnybara energikällor. I andra system bestäms ett fast pris för el från förnybara energikällor, i allmänhet i kombination med köpskyldighet för systemoperatören. I ett sådant fall har prioriterad tillgång redan givits.
- (61) Det är i vissa fall omöjligt att fullt ut säkra transmission och distribution av el från förnybara energikällor utan att negativt påverka nätets tillförlitlighet eller säkerhet. I sådana fall kan det vara motiverat att ekonomiskt kompensera de berörda producenterna. Målen i detta direktiv kräver dock en varaktig ökning av transmissionen och distributionen av el som producerats från förnybara energikällor utan att detta påverkar nätsystemets tillförlitlighet eller säkerhet. I detta syfte bör medlemsstaterna vidta lämpliga åtgärder för att möjliggöra större genomträngning av el från förnybara energikällor, bland annat genom att ta hänsyn till särdragen hos variabla energikällor och energikällor som ännu inte kan lagras. I den mån som målen i detta direktiv så kräver, bör anslutning av nya anläggningar för energi från förnybara energikällor tillåtas så snart som möjligt. För att påskynda förfarandena för anslutning till elnätet kan medlemsstaterna ge prioriterad anslutning eller reservera anslutningsmöjligheter åt nya anläggningar som producerar el från förnybara energikällor.
- (62) Kostnaden för att ansluta nya producenter av el och gas från förnybara energikällor till el- och gasnäten bör vara objektiv, transparent och icke-diskriminerande och vederbörlig hänsyn bör tas till den nytta som anslutna producenter av el från förnybara energikällor och lokala producenter av gas från förnybara energikällor medför för el- och gasnäten.

⁽¹⁾ EUT L 52, 21.2.2004, s. 50.

- (63) Elproducenter som vill utnyttja potentialen hos energi från förnybara energikällor i gemenskapens randområden, särskilt öregioner och områden med låg befolkningstäthet, bör i möjligaste mån ha rimliga anslutningskostnader, så att de inte orättvist missgynnas jämfört med producenter i mer centrala, mer industrialiserade och mer tätbefolkade områden.
- (64) I direktiv 2001/77/EG fastställs en ram för hur el från förnybara energikällor ska anslutas till elnätet. Den faktiska anslutningsgrad som uppnåtts varierar dock starkt mellan olika medlemsstater. Det är därför nödvändigt att stärka ramen och regelbundet se över dess tillämpning på nationell nivå.
- (65) Biodrivmedelproduktion bör ske på ett hållbart sätt. De biodrivmedel som används för att uppnå de mål som fastställs i detta direktiv och de som omfattas av nationella stödssystem bör därför uppfylla hållbarhetskriterier.
- (66) Gemenskapen bör vidta lämpliga åtgärder inom ramen för detta direktiv, inklusive främjande av hållbarhetskriterier för biodrivmedel och utveckling av andra och tredje generationens biodrivmedel i gemenskapen och globalt samt intensifiering av jordbruksforskningen och kunskapsuppbygget inom dessa områden.
- (67) Införandet av hållbarhetskriterier för biodrivmedel kommer inte att få önskad effekt om det leder till att produkter som inte uppfyller kriterierna och som i avsaknad av kriterier skulle ha använts som biodrivmedel i stället används som flytande biobränsle inom värme- eller elsektorn. Hållbarhetskriterierna bör därför också tillämpas på flytande biobränslen i allmänhet.
- (68) Vid Europeiska rådets möte i mars 2007 uppmanades kommissionen att lägga fram ett förslag till ett omfattande direktiv om användning av samtliga förnybara energikällor som skulle kunna innehålla kriterier och bestämmelser för att säkerställa en hållbar tillgång och användning av bioenergi. Sådana hållbarhetskriterier bör ingå i ett större system som inte bara omfattar biodrivmedel utan också flytande biobränslen. Sådana hållbarhetskriterier bör därför anges i det här direktivet. För att uppnå överensstämmelse mellan energi- och miljöpolitiken och för att undvika ytterligare kostnader för företagen och inkonsekvenser på miljöområdet som skulle bli följden av bristande överensstämmelse, är det viktigt att tillhandahålla samma hållbarhetskriterier för användning av biodrivmedel med stöd av det här direktivet som dem som används med stöd av direktiv 98/70/EG. Av samma skäl bör dubbel rapportering undvikas i detta sammanhang. Kommissionen och de behöriga nationella myndigheterna bör dessutom koordinera sina verksamheter inom ramen för den kommitté som är särskilt ansvarig för hållbara aspekter. Kommissionen bör också under 2009 bedöma om även andra tekniska produkter av biomassa bör ingå och hur det ska ske.
- (69) Den ökade globala efterfrågan på biodrivmedel och flytande biobränslen och de stimulansåtgärder för användning av dessa produkter som föreskrivs i detta direktiv bör inte få leda till att landområden med biologisk mångfald förstörs. Dessa ändliga resurser, som i olika internationella fördrag anses vara viktiga för hela mänskligheten, bör bevaras. Konsumenter i gemenskapen skulle dessutom anse det vara moraliskt oacceptabelt om deras ökade användning av biodrivmedel och flytande biobränslen kunde leda till att områden med biologisk mångfald förstörs. Det är av dessa skäl nödvändigt att fastställa hållbarhetskriterier varigenom biodrivmedel och flytande biobränslen bara kan bli föremål för stimulansåtgärder om man kan garantera att de inte producerats i områden med biologisk mångfald eller, när det gäller områden som utsetts till naturskyddsområden eller till skyddsområden för sällsynta, hotade eller utrotningshotade ekosystem eller arter, att relevanta behöriga myndigheter visar att produktionen av råvarorna inte inverkar negativt på dessa syften. De hållbarhetskriterier som valts bör betrakta skogar som biologiskt rika när det rör sig om naturskog, enligt den definition som FN:s organisation för livsmedel och jordbruk (FAO) använder i sin globala bedömning av skogsresurserna och som länder allmänt använder för att rapportera om naturskogens utbredning – eller om de omfattas av nationell naturskyddslagstiftning. Områden där uttag av icke träbaserade skogsprodukter förekommer bör ingå, förutsatt att den mänskliga inverkan är liten. Andra typer av skog enligt de definitioner som används av FAO, t.ex. modifierad naturlig skog, halvnaturlig skog och planterad skog bör inte betraktas som naturskog. Med tanke på vissa typer av gräsmark med stor biologisk mångfald, såväl tempererade som tropiska, bland annat savanner med stor biologisk mångfald, stäpper, områden med buskvegetation och prärier, bör biodrivmedel som framställs av råvaror från sådan mark inte kunna bli föremål för stimulansåtgärder enligt detta direktiv. Kommissionen bör, i enlighet med senaste vetenskapliga rön och tillämpliga internationella normer, ta fram kriterier och geografiska avgränsningar för att fastställa vilka områden som utgör sådan gräsmark med stor biologisk mångfald.
- (70) Om landområden som innehåller stora kollager, i mark och vegetation, ställs om till odling av råvaror för biodrivmedel eller flytande biobränslen kommer normalt sett en del av det bundna koldioxidet att släppas ut i atmosfären i form av koldioxid. Den negativa effekt som detta har på växthusgaserna kan överstiga de positiva effekterna från biodrivmedel eller flytande biobränslen, i vissa fall med bred marginal. När man beräknar hur mycket växthusgasutsläppen minskar tack vare enskilda biodrivmedel och

flytande biobränslen bör man alltså utgå från den totala växthuseffekten av sådana omställningar. Detta är nödvändigt för att garantera att den beräkning som visar hur mycket växthusgasutsläppen minskar baseras på de sammanlagda växthuseffekterna av användningen av biodrivmedel och flytande biobränslen.

- (71) Vid beräkning av hur mycket förändrad markanvändning påverkar växthusgaserna bör de ekonomiska aktörerna ha möjlighet att använda sig av faktiska värden för kollagren för referensmarkanvändningen och markanvändningen efter omställningen. De bör också kunna använda sig av standardvärden. Arbetet inom FN:s panel för klimatförändringar är den lämpliga utgångspunkten för sådana standardvärden. Detta arbete är för närvarande inte tillgängligt i en form som kan användas direkt av ekonomiska aktörer. Därför bör kommissionen utarbeta vägledning, baserad på detta arbete, som kan tjäna som grund för beräkning av kollagrens förändring i enlighet med detta direktiv, inbegripet sådana förändringar när det gäller beskogade områden med ett krontak på mellan 10 och 30 %, savanner, stäpper, buskvegetation och prärier.
- (72) Det är lämpligt att kommissionen utarbetar en metodik i syfte att bedöma effekterna av dikning av torvmark på växthusgasutsläppen.
- (73) Land bör inte ställas om för produktion av biodrivmedel om minskningen av dess kollager vid omställningen inte inom rimlig tid – mot bakgrund av behovet av att snabbt ta itu med klimatförändringen – kan kompenseras med minskade växthusgasutsläpp på grund av produktionen av biodrivmedel och flytande biobränslen. Detta skulle förhindra att ekonomiska aktörer tvingas utföra onödigt betungande forskning och att man ställer om sådan mark med stora kollager som i efterhand visar sig vara olämplig för produktion av råvaror för biodrivmedel eller flytande biobränslen. Kartläggningar av världens kollager leder till slutsatsen att våtmarker och kontinuerligt beskogade områden med krontak som täcker mer än 30 % av ytan bör ingå i denna kategori. Beskogade områden med krontak som täcker mellan 10 och 30 % bör också ingå, om det inte kan visas att deras kollager är tillräckligt lågt för att motivera en omställning i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv. Vid hänvisningen till våtmarker bör definitionen i konventionen om våtmarker av internationell betydelse, särskilt "livsmiljö för våtmarksfåglar", som antogs den 2 februari 1971 i Ramsar, beaktas.
- (74) Stimulansåtgärderna i detta direktiv kommer att uppmuntra till ökad produktion av biodrivmedel och flytande biobränslen i hela världen. I de fall biodrivmedel och flytande biobränslen framställs ur råvaror som producerats inom gemenskapen, bör de också uppfylla gemenskapens miljökraV på jordbruksområdet, inklusive de krav som

gäller skydd av grundvattnets och ytvattnets kvalitet, samt sociala krav. Det finns emellertid farhågor för att produktionen av biodrivmedel och flytande biobränslen i vissa tredjeländer inte respekterar minimikrav på miljöområdet och det sociala området. Det är därför lämpligt att försöka få till stånd multilaterala och bilaterala avtal och frivilliga internationella och nationella system vilka omfattar centrala miljömässiga och sociala överväganden, i syfte att främja produktionen av biodrivmedel och flytande biobränslen i hela världen på ett hållbart sätt. I avsaknad av sådana avtal eller system bör medlemsstaterna kräva att ekonomiska aktörer rapporterar om dessa frågor.

- (75) Kraven på att införa ett hållbarhetssystem för energimässig användning av andra typer av biomassa än biodrivmedel och flytande biobränslen bör bedömas av kommissionen under 2009, med beaktande av behovet av att biomassaresurserna förvaltas på ett hållbart sätt.
- (76) Hållbarhetskriterier kommer endast att fungera, om de leder till förändringar i marknadsaktörernas beteende. Dessa förändringar kommer bara att ske, om biodrivmedel och flytande biobränslen som uppfyller dessa kriterier kan säljas till ett högre pris än sådana som inte gör det. Enligt massbalansmetoden för kontroll av efterlevnad finns det en fysisk koppling mellan produktionen av biodrivmedel och flytande biobränslen som uppfyller hållbarhetskriterierna och användningen av biodrivmedel och flytande biobränslen i gemenskapen, varigenom man uppnår en jämvikt mellan tillgång och efterfrågan och säkerställer en prismässig fördel som är större än i system där en sådan koppling saknas. Massbalansmetoden bör därför användas för att kontrollera efterlevnad, i syfte att säkerställa att biodrivmedel och flytande biobränslen som uppfyller hållbarhetskriterierna kan säljas till ett högre pris. Detta bör säkerställa att systemet fungerar på ett enhetligt sätt samtidigt som man undviker att industrin belastas orimligt hårt. Andra kontrollmetoder bör dock undersökas.
- (77) När så är lämpligt bör kommissionen ta vederbörlig hänsyn till FN:s millenniebedömning av ekosystem, som innehåller användbara uppgifter för bevarande av åtminstone de områden som i kritiska lägen erbjuder grundläggande ekosystemtjänster, bl.a. skydd av avrinningsområden och erosionsskydd.
- (78) Man bör övervaka effekterna av odling av biomassa, t.ex. genom förändrad markanvändning, bland annat genom förflyttning, införande av invaderande främmande arter och annan inverkan på den biologiska mångfalden samt effekter för livsmedelsproduktionen och det lokala välbefinnandet. Kommissionen bör beakta alla relevanta informationskällor, inbegripet FAO:s hungerkarta. Biodrivmedel bör gynnas på ett sätt som uppmuntrar ökad produktivitet inom jordbruket och användning av skadad mark.

- (79) Det ligger i gemenskapens intresse att försöka få till stånd multilaterala och bilaterala avtal samt frivilliga internationella eller nationella system som fastställer standarder för produktionen av hållbara biodrivmedel och flytande biobränslen, och som garanterar att produktionen av biodrivmedel och flytande biobränslen uppfyller dessa standarder. Man bör därför föreskriva att sådana avtal och system ska anses tillhandahålla tillförlitliga belägg och uppgifter, under förutsättning att de uppfyller lämpliga standarder avseende tillförlitlighet, öppenhet och oberoende granskning.
- (80) Det är nödvändigt att fastställa tydliga regler för hur man ska beräkna växthusgasutsläppen från biodrivmedel och flytande biobränslen liksom deras fossila motsvarigheter.
- (81) Vid beräkningen av växthusgasutsläpp bör samprodukter från produktion och användning av bränslen tas med. Substitutionsmetoden är lämplig för analys av åtgärdernas effekter, men inte i regleringssyfte avseende enskilda ekonomiska aktörer eller enskilda leveranser av transportdrivmedel. I dessa fall är i stället energifördelningsmetoden den mest lämpliga, eftersom den är lätt att tillämpa och förutsägbar på längre sikt samt minimerar kontraproduktiva stimulansåtgärder och ger resultat som generellt sett är jämförbara med resultaten av substitutionsmetoden. När kommissionen i olika rapporter analyserar åtgärdernas effekter bör även resultaten enligt substitutionsmetoden anges.
- (82) För att undvika en orimligt stor administrativ börda bör en förteckning över normalvärden för vanliga produktionskedjor för biodrivmedel fastställas och denna förteckning bör uppdateras och utvidgas, när nya pålitliga uppgifter finns att tillgå. Ekonomiska aktörer bör alltid vara berättigade att tillgodoräkna sig de värden avseende minskade växthusgasutsläpp för biodrivmedel och flytande biobränslen som anges i förteckningen. När normalvärdet för minskade växthusgasutsläpp från en produktionskedja är lägre än det fastställda minimivärdet för minskade växthusgasutsläpp, bör producenter som önskar visa att de uppfyller minimivärdet ha skyldighet att visa att de faktiska utsläppen från produktionsprocessen är lägre än de som användes då normalvärdena räknades fram.
- (83) Det är lämpligt att de uppgifter som används vid beräkningen av dessa normalvärden tas från oberoende vetenskapliga expertkällor och uppdateras på lämpligt sätt efterhand som dessa källor fortsätter sitt arbete. Kommissionen bör uppmuntra dessa källor att inom ramen för uppdateringen av sitt arbete behandla utsläpp i samband med odling, effekterna av regionala och klimatbetingade förhållanden, effekterna av odling med hållbara och ekologiska produktionsmetoder och vetenskapliga bidrag från producenter både inom gemenskapen och i tredjeländer samt från det civila samhället.
- (84) För att undvika att odling av råvaror för biodrivmedel och flytande biobränslen uppmuntras i områden där detta skulle medföra stora växthusgasutsläpp, bör användningen av normalvärden för odling begränsas till regioner där sådana effekter med säkerhet kan uteslutas. För att de administrativa bördorna inte ska bli för tunga, bör medlemsstaterna emellertid fastställa nationella eller regionala medelvärden för utsläpp från odling, inbegripet användning av gödningsmedel.
- (85) Efterfrågan på jordbruksråvaror i världen ökar. Denna ökande efterfrågan kommer delvis att tillgodoses genom att jordbruksarealen utökas. Att återställa allvarligt skadad eller starkt förorenad mark, som följaktligen inte kan användas för jordbruksändamål i sitt nuvarande skick, är en metod för att utöka den areal som kan användas för grödor. Eftersom efterfrågan på jordbruksråvaror kommer att öka om man främjar biodrivmedel och flytande biobränslen, bör hållbarhetsystemet främja utnyttjandet av återställd skadad mark. Även om biodrivmedel framställs av råmaterial från mark som redan används som åkermark, kan den nettoökning av efterfrågan på grödor som uppstått till följd av att biodrivmedel främjats medföra en nettoökning av odlingsarealen. Detta skulle kunna påverka mark med stora kollager, vilket skulle resultera i skadliga förluster av kollager. För att minska denna risk är det lämpligt att införa kompletterande åtgärder i syfte att uppmuntra en ökad produktivitet på mark som redan används för odling av grödor, användning av skadad mark och antagande av hållbarhetskrav, jämförbara med dem som fastställs i detta direktiv med avseende på användningen av biodrivmedel i gemenskapen, i andra jurisdiktioner där biodrivmedel används. Kommissionen bör utarbeta en konkret metodik för att minimera växthusgasutsläpp som orsakas av indirekta ändringar i markanvändning. I detta syfte bör kommissionen analysera, på grundval av bästa tillgängliga vetenskapliga rön, särskilt möjligheten att inkludera en faktor för indirekta ändringar i markanvändningen vid beräkning av växthusgasutsläpp och behovet att ge incitament till hållbara biodrivmedel som minimerar effekterna av ändringar i markanvändningen och förbättrar biodrivmedelns hållbarhet med avseende på ändringar i indirekt markanvändning. Vid utarbetandet av denna metodik bör kommissionen bland annat ta upp de potentiella indirekta ändringarna i markanvändning som sker till följd av biodrivmedel som producerats av cellulosa från icke-livsmedel samt av material som innehåller både cellulosa och lignin.
- (86) För att uppnå en adekvat marknadsandel för biodrivmedel är det nödvändigt att se till att diesel som innehåller blandningar med större andel biodiesel än vad som anges i standarden EN590/2004 släpps ut på marknaden.
- (87) För att säkerställa att biodrivmedel från nya typer av råvaror görs kommersiellt gångbara bör dessa ges en högre viktning i vad gäller nationella biodrivmedelsskyldigheter.

- (88) För att säkerställa att utvecklingen på området energi från förnybara energikällor på nationell nivå och gemenskapsnivå även fortsättningsvis kommer att vara i fokus krävs det en regelbunden rapportering. Det är lämpligt att kräva att en harmoniserad mall används för de nationella handlingsplaner för energi från förnybara energikällor som medlemsstaterna bör lämna in. Sådana planer kan inbegripa de beräknade kostnaderna för och nyttan av de planerade åtgärderna, åtgärder som rör den nödvändiga utvidgningen eller förstärkningen av den befintliga nätinfrastrukturen, de beräknade kostnader för och nyttan av att utveckla energi från förnybara energikällor som överskrider den nivå som krävs i det vägledande förloppet, information om nationella stödsystem och information om deras användning av energi från förnybara energikällor i nya eller renoverade byggnader.
- (89) När medlemsstaterna utformar sina stödsystem har de möjlighet att främja användningen av sådana biodrivmedel som medför extra fördelar – inbegripet de diversifieringsfördelar som är kopplade till biodrivmedel som framställs av avfall, restprodukter, cellulosa från icke-livsmedel, material som innehåller både cellulosa och lignin samt alger, liksom växter som inte behöver bevattnas och som växer i torra områden för att stoppa ökenspridningen – genom att ta hänsyn till de skilda kostnaderna för att producera energi från å ena sidan traditionella biodrivmedel och å andra sidan sådana biodrivmedel som medför extra fördelar. Medlemsstaterna har möjlighet att stimulera investeringar i forskning och utveckling avseende denna och annan teknik för energi från förnybara energikällor, som bara kan bli konkurrenskraftig på längre sikt.
- (90) Genomförandet av detta direktiv bör om relevant återspegla bestämmelserna i konventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor, särskilt så som de genomförs genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation ⁽¹⁾.
- (91) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽²⁾.
- (92) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att anpassa de metodologiska principer och värden som krävs för att bedöma huruvida hållbarhetskriterierna har uppfyllts när det gäller biodrivmedel och flytande biobränslen, att anpassa energiinnehållet för transportdrivmedel till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen, att fastställa kriterier och geografisk räckvidd för gräsområden med stor biologisk mångfald samt att fastställa detaljerade definitioner av allvarligt skadad och kraftigt förorenad mark. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv, bland annat genom att komplettera det med nya icke väsentliga delar, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.
- (93) De bestämmelser i direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG som överlappar med bestämmelser i det här direktivet bör utgå när den sista dagen för införlivandet av det här direktivet infaller. Bestämmelser som gäller mål och rapportering för 2010 bör fortsätta att gälla till slutet av 2011. Det är därför nödvändigt att ändra direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG i enlighet med detta.
- (94) Eftersom de åtgärder som föreskrivs i artiklarna 17–19 även har en effekt på den inre marknadens funktion, genom att de harmoniserar hållbarhetskriterierna för biodrivmedel och flytande biobränslen för redovisningsmålen enligt det här direktivet, och därigenom underlättar, i enlighet med artikel 17.8, handel mellan medlemsstaterna med biodrivmedel och flytande biobränslen som uppfyller kraven, är de baserade på artikel 95 i fördraget.
- (95) Hållbarhetssystemet bör inte hindra medlemsstaterna från att i sina nationella stödsystem ta hänsyn till de högre produktionskostnaderna för de biodrivmedel och flytande biobränslen som har fördelar som överstiger minimivärdena i hållbarhetssystemet.
- (96) Eftersom de allmänna målen för detta direktiv, nämligen att 20 % av gemenskapens slutliga energianvändning (brutto) ska täckas av energi från förnybara energikällor och 10 % av varje medlemsstats energianvändning inom transportsektorn ska täckas av energi från förnybara energikällor senast 2020, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och därför, på grund av den föreslagna åtgärdens omfattning, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (97) I enlighet med punkt 34 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning ⁽³⁾ uppmuntras medlemsstaterna att för egen del och i gemenskapens intresse upprätta egna tabeller som så långt det är möjligt visar överensstämmelsen mellan detta direktiv och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dessa tabeller.

⁽¹⁾ EUT L 41, 14.2.2003, s. 26.

⁽²⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽³⁾ EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

Genom detta direktiv upprättas en gemensam ram för främjande av energi från förnybara energikällor. Det anger bindande nationella mål för totala andelen energi från förnybara energikällor av den slutliga energianvändningen (brutto) och för andelen energi från förnybara energikällor inom transportsektorn. Det innehåller bestämmelser om statistiska överföringar mellan medlemsstaterna, gemensamma projekt mellan medlemsstaterna och med tredjeländer, ursprungsgarantier, administrativa förfaranden, information och utbildning samt tillträde till elnätet för energi från förnybara energikällor. I direktivet fastställs dessutom hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv gäller de definitioner som anges i direktiv 2003/54/EG.

Dessutom gäller följande definitioner:

- a) *energi från förnybara energikällor*: energi från förnybara, icke-fossila energikällor, nämligen vindenergi, solenergi, aerotermisk energi (luftvärme), geotermisk energi, hydrotermisk energi (vattenvärme) och havsenergi, vattenkraft, biomassa, deponigas, gas från avloppsreningsverk samt biogas.
- b) *aerotermisk energi*: energi lagrad i form av värme i omgivningsluften (luftvärme).
- c) *geotermisk energi*: energi lagrad i form av värme under den fasta jordytan.
- d) *hydrotermisk energi*: energi lagrad i form av värme i ytvattnet.
- e) *biomassa*: den biologiskt nedbrytbara delen av produkter, avfall och restprodukter av biologiskt ursprung från jordbruk (inklusive material av vegetabiliskt och animaliskt ursprung), skogsbruk och därmed förknippad industri inklusive fiske och vattenbruk, liksom den biologiskt nedbrytbara delen av industriavfall och kommunalt avfall.
- f) *slutlig energianvändning (brutto)*: energiprodukter som för energändamål levereras till industrin, transportsektorn, hushållen, servicesektorn, inbegripet offentliga tjänster, jordbruket, skogsbruket och fiskerinäringen, inbegripet användningen av el och värme inom energisektorn i samband med el- och värmeproduktion samt inbegripet förluster av el och värme vid distribution och transmission.
- g) *ffjärrvärme* eller *ffjärrkyla*: distribution av värmeenergi i form av ånga, hetvatten eller kylda vätskor från en central produktionskälla, via ett nät, till ett flertal byggnader eller anläggningar i syfte att värma eller kyla ner utrymmen eller processer.
- h) *flytande biobränslen*: vätskeformiga bränslen för andra energändamål än för transportändamål, inbegripet el, uppvärmning och kylning, som framställs av biomassa.
- i) *biodrivmedel*: vätskeformiga eller gasformiga bränslen som framställs av biomassa och som används för transportändamål.
- j) *ursprungsgaranti*: ett elektroniskt dokument som har som enda uppgift att utgöra bevis för slutkunden på att en viss andel eller mängd energi producerats från förnybara energikällor i enlighet med kraven i artikel 3.6 i direktiv 2003/54/EG.
- k) *stödsystem*: varje instrument, system eller mekanism som en medlemsstat eller en grupp av medlemsstater tillämpar och som främjar användning av energi från förnybara energikällor genom att minska kostnaden för denna energi, öka försäljningspriset eller öka försäljningsvolymen av sådan köpt energi, genom införande av kvoter för energi från förnybara energikällor. Detta omfattar, men är inte begränsat till, investeringsstöd, skattebefrielser eller skattelättnader, skatteåterbetalningar, stödsystem med kvoter för energi från förnybara energikällor, inklusive system med gröna certifikat, samt system med direkt prisstöd, däribland inmatningspriser och stödutbetalningar.
- l) *kvoter för energi från förnybara energikällor*: ett nationellt stödsystem där det ställs krav på att energiproducenterna låter en viss andel energi från förnybara energikällor ingå i den energi som de producerar, eller att energileverantörerna låter en viss andel energi från förnybara energikällor ingå i den energi som de levererar, eller att energikonsumenterna låter en viss andel energi från förnybara energikällor ingå i den energi som de konsumerar. Detta inbegriper system där sådana krav kan uppfyllas genom användning av gröna certifikat.
- m) *faktiskt värde*: minskningen av växthusgasutsläpp för några eller alla steg i en specifik produktionsprocess för biodrivmedel beräknad enligt den metod som fastställs i del C i bilaga V.
- n) *typiskt värde*: en beräkning av den representativa minskningen av växthusgasutsläpp för en särskild produktionskedja för biodrivmedel.
- o) *normalvärde*: ett värde som härleds från ett typiskt värde med tillämpning av på förhand fastställda faktorer, vilket på de villkor som fastställs i detta direktiv får användas i stället för ett faktiskt värde.

Artikel 3

Bindande nationella övergripande mål och åtgärder för användningen av energi från förnybara energikällor

1. Medlemsstaterna ska se till att deras andel energi från förnybara energikällor av den slutliga energianvändningen (brutto) år 2020, beräknad i enlighet med artiklarna 5–11, minst motsvarar deras nationella övergripande mål för andelen energi från förnybara energikällor under det året, i enlighet med vad som anges i tredje kolumnen i tabellen i bilaga I del A. Dessa bindande nationella övergripande mål stämmer överens med målet om att minst 20 % av gemenskapens slutliga energianvändning (brutto) ska komma från förnybara energikällor 2020. För att de mål som fastställts i denna artikel lättare ska kunna uppnås ska varje medlemsstat främja och uppmuntra energieffektivitet och energisparande.

2. Medlemsstaterna ska vidta effektivt utformade åtgärder som syftar till att säkerställa att andelen energi från förnybara energikällor är minst lika hög som den som anges i det vägledande förloppet i del B i bilaga I.

3. För att uppnå de mål som fastställs i punkterna 1 och 2 i denna artikel får medlemsstaterna bland annat tillämpa följande åtgärder:

- a) Stödsystem.
- b) Åtgärder för samarbete mellan olika medlemsstater och med tredjeländer i syfte att uppnå sina övergripande nationella mål i enlighet med artiklarna 5–11.

Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget, ska medlemsstaterna ha rätt att i enlighet med artiklarna 5–11 i detta direktiv besluta i vilken omfattning de ska stödja energi från förnybara energikällor som produceras i en annan medlemsstat.

4. Varje medlemsstat ska se till att andelen energi från förnybara energikällor när det gäller alla former av transporter år 2020 är minst 10 % av den slutliga energianvändningen i transporter i medlemsstaten.

Vid tillämpningen av denna punkt ska följande bestämmelser gälla:

- a) Vid beräkningen av nämnaren, dvs. den totala energianvändningen i transporter i enlighet med första stycket, ska endast bensin, diesel, biodrivmedel som används för väg- och tågtransport och el beaktas.
- b) Vid beräkningen av täljaren, dvs. användningen av energi från förnybara energikällor i transporter i enlighet med första stycket, ska alla typer av energi från förnybara energikällor som används för alla former av transporter beaktas.
- c) Vid beräkningen av bidraget från el som produceras från förnybara energikällor och används i alla typer av elfordon får medlemsstaterna, vid tillämpningen av leden a och b, välja att använda antingen den genomsnittliga andelen el från förnybara energikällor för gemenskapen eller andelen el från förnybara energikällor i det egna landet, uppmätt två år före det

ifrågavarande året. Vid beräkningen av användningen av el från förnybara energikällor i eldrivna vägfordon, ska denna användning dessutom anses ha 2,5 gånger energiinnehållet från tillförseln av el från förnybara energikällor.

Kommissionen ska vid behov senast den 31 december 2011 lägga fram ett förslag som på vissa villkor medger att hela mängden el från förnybara energikällor som används för att driva alla typer av elfordon får beaktas.

Kommissionen ska också vid behov senast den 31 december 2011 lägga fram ett förslag till metod för beräkning av bidraget av väte från förnybara energikällor i den sammanlagda bränslemixen.

Artikel 4

Nationella handlingsplaner för energi från förnybara energikällor

1. Varje medlemsstat ska anta en nationell handlingsplan för energi från förnybara energikällor. De nationella handlingsplanerna för energi från förnybara energikällor ska fastställa dels medlemsstaternas nationella mål för andelen energi från förnybara energikällor som används för transporter, el samt värme och kyla år 2020, med beaktande av de effekter som andra energieffektivitetsåtgärder har på den slutliga energianvändningen, dels lämpliga åtgärder för att uppnå dessa nationella övergripande mål, bl.a. samarbete mellan lokala, regionala och nationella myndigheter, planerade statistiska överföringar och gemensamma projekt, nationella strategier för att utveckla befintliga biomassa-resurser och mobilisera nya sådana för olika användningsområden, samt de åtgärder som krävs för att uppfylla kraven i artiklarna 13–19.

Kommissionen ska senast den 30 juni 2009 anta en mall för de nationella handlingsplanerna för energi från förnybara energikällor. Denna mall ska omfatta minimikraven enligt bilaga VI. Medlemsstaterna ska följa denna mall vid presentationen av de nationella handlingsplanerna för energi från förnybara energikällor.

2. Medlemsstaterna ska senast den 30 juni 2010 till kommissionen anmäla sina handlingsplaner för energi från förnybara energikällor.

3. Sex månader innan den nationella handlingsplanen för energi från förnybara energikällor ska vara klar, ska varje medlemsstat offentliggöra och till kommissionen anmäla ett prognosdokument som visar

- a) medlemsstatens beräknade överskottsproduktion av energi från förnybara energikällor i förhållande till det vägledande förloppet, vilken kan överföras till andra medlemsstater i enlighet med artiklarna 6–11, samt dess beräknade potential för gemensamma projekt fram till 2020, och
- b) medlemsstatens beräknade efterfrågan på energi från förnybara energikällor från andra källor än inhemsk produktion fram till 2020.

Denna information kan inbegripa aspekter rörande kostnader, nytta och finansiering. Prognosen ska uppdateras i medlemsstaternas rapporter i enlighet med artikel 22.1 leden l och m.

4. Om andelen energi från förnybara energikällor i en medlemsstat hamnar under det vägledande förloppet under den närmast föregående tvåårsperiod som anges i del B i bilaga I, ska medlemsstaten lämna in en ändrad nationell handlingsplan för energi från förnybar energi till kommissionen senast den 30 juni följande år, vilken ska innehålla lämpliga och proportionella åtgärder för att göra det möjligt för medlemsstaten att inom en rimlig tid uppfylla det vägledande förloppet i del B i bilaga I.

Om en medlemsstat endast med en begränsad marginal misslyckats med att uppfylla det vägledande förloppet får kommissionen, med vederbörlig hänsyn tagen till de nuvarande och framtida åtgärder som medlemsstaten vidtar, besluta om att medlemsstaten ska befrias från skyldigheten att lägga fram en ändrad nationell handlingsplan för energi från förnybara energikällor.

5. Kommissionen ska utvärdera de nationella handlingsplanerna för energi från förnybara energikällor, särskilt om de åtgärder som medlemsstaten planerar i enlighet med artikel 3.2 är tillräckliga. Kommissionen får utfärda en rekommendation med anledning av en nationell handlingsplan för energi från förnybara energikällor eller en sådan ändrad plan.

6. Kommissionen ska till Europaparlamentet sända in de nationella handlingsplanerna för energi från förnybara energikällor och prognosdokumenten i den form de offentliggjorts på den öppenhetsplattform som avses i artikel 24.2, tillsammans med eventuella rekommendationer av det slag som avses i punkt 5 i den här artikeln.

Artikel 5

Beräkning av andelen energi från förnybara energikällor

1. Den slutliga energianvändningen (brutto) från förnybara energikällor i varje medlemsstat ska beräknas som summan av

- den slutliga elanvändningen (brutto) från förnybara energikällor,
- den slutliga energianvändningen (brutto) från förnybara energikällor för uppvärmning och kylning, och
- den slutliga energianvändningen från förnybara energikällor i transporter.

Vid beräkningen av den slutliga energianvändningen (brutto) från förnybara energikällor ska gas, el och vätgas från förnybara energikällor bara räknas med i ett av alternativen i första stycket led a, b eller c.

Om inte annat föreskrivs i artikel 17.1 andra stycket ska biodrivmedel och flytande biobränslen som inte uppfyller hållbarhetskriterierna i artikel 17.2–17.6 inte tas med i beräkningen.

2. Om en medlemsstat på grund av force majeure anser att det inte är möjligt för den att uppfylla det krav på andel energi från förnybara energikällor av den slutliga energianvändningen (brutto) år 2020 som anges i den tredje kolumnen i tabellen i bilaga I, ska den så snart som möjligt informera kommissionen. Kommissionen ska fatta ett beslut om huruvida force majeure har påvisats. Om kommissionen beslutar att force majeure har påvisats, ska den fastställa vilken justering som ska göras av medlemsstatens slutliga energianvändning (brutto) från förnybara energikällor för år 2020.

3. Vid tillämpning av punkt 1 a ska slutliga elanvändningen (brutto) från förnybara energikällor beräknas som mängden el producerad i en medlemsstat från förnybara energikällor, dock med undantag av elproduktion från pumpkraftverk som använder tidigare uppumpat vatten.

I flerbränsleanläggningar som använder både förnybara och konventionella källor, ska bara den el som kommer från förnybara energikällor tas med i beräkningen. Vid tillämpning av denna beräkning, ska bidraget från varje energikälla beräknas på grundval av dess energiinnehåll.

El från vattenkraft och vindkraft ska redovisas i enlighet med normaliseringsreglerna som fastställs i bilaga II.

4. Vid tillämpning av punkt 1 b ska den slutliga energianvändningen (brutto) från förnybara energikällor för uppvärmning och kylning beräknas som mängden fjärrvärme och fjärrkyla som produceras i en medlemsstat från förnybara energikällor plus användningen av annan energi från förnybara energikällor i industrin, hushållen, servicesektorn, jordbruket, skogsbruket och fiskerinäringen för uppvärmning, kylning och processer.

I flerbränsleanläggningar som använder både förnybara och konventionella källor ska bara den värme och kyla som producerats från förnybara energikällor tas med i beräkningen. Vid tillämpning av denna beräkning, ska bidraget från varje energikälla beräknas på grundval av dess energiinnehåll.

Aerotermisk, geotermisk och hydrotermisk energi som utvinns från värmepumpar ska beaktas vid tillämpning av punkt 1 b, under förutsättning att den slutliga nyttiggjorda mängden energi betydligt överskrider den mängd insatt primäre energi som krävs för att driva värmepumpen. Mängden värme som ska anses utgöra energi från förnybara energikällor enligt detta direktiv ska beräknas i enlighet med den metod som anges i bilaga VII.

Vid tillämpning av punkt 1 b ska värmeenergi från passiva energisystem, där lägre energianvändning uppnås passivt genom byggnaders utformning eller genom värme från icke förnybara energikällor, inte tas med i beräkningen.

5. Energiinnehållet i de transportdrivmedel som anges i bilaga III ska vara det som anges i den bilagan. Bilaga III får anpassas till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 25.4.

6. Andelen energi från förnybara energikällor ska beräknas som den slutliga energianvändningen (brutto) från förnybara energikällor delat med den slutliga energianvändningen (brutto) från alla energikällor, uttryckt i procent.

Vid tillämpningen av första stycket ska den summa som avses i punkt 1 justeras i enlighet med artiklarna 6, 8, 10 och 11.

Vid beräkning av en medlemsstats slutliga energianvändning (brutto) för mätning av om medlemsstaten följer målen och det vägledande förloppet i detta direktiv ska den energimängd som används inom luftfarten anses uppgå till högst 6,18 % av medlemsstatens slutliga energianvändning (brutto). För Cypern och Malta ska den energimängd som används inom luftfarten, i förhållande till de medlemsstaternas respektive slutliga energianvändning (brutto), anses uppgå till högst 4,12 %.

7. Den metod och de definitioner som används vid beräkningen av andelen energi från förnybara energikällor ska vara de som anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1099/2008 av den 22 oktober 2008 om energistatistik ⁽¹⁾.

Medlemsstaterna ska säkerställa samstämmigheten i de statistikuppgifter som används vid beräkningen av dessa sektoriella och övergripande andelar samt de statistikuppgifter som lämnas till kommissionen enligt förordning (EG) nr 1099/2008.

Artikel 6

Statistiska överföringar mellan medlemsstaterna

1. Medlemsstaterna får enas om och vidta åtgärder för statistiska överföringar från en medlemsstat till en annan av bestämda mängder energi från förnybara energikällor. Den överförda mängden ska

- a) dras av från den mängd energi från förnybara energikällor som beaktas när man mäter efterlevnaden av kraven i artikel 3.1 och 3.2 hos den medlemsstat som genomför överföringen, och
- b) läggs till den mängd energi från förnybara energikällor som beaktas när man mäter efterlevnaden av kraven i artikel 3.1 och 3.2 hos en annan medlemsstat som tar emot överföringen.

En statistisk överföring ska inte påverka uppnåendet av det nationella målet för den medlemsstat som gör överföringen.

2. De åtgärder som avses i punkt 1 får gälla under ett eller flera år. De ska anmälas till kommissionen senast tre månader efter utgången av varje år då de gäller. Den information som skickas till kommissionen ska innehålla uppgifter om mängd och pris på den berörda energin.

3. Överföringar ska gälla endast sedan alla medlemsstater som är inblandade i överföringen har anmält överföringen till kommissionen.

⁽¹⁾ EUT L 304, 14.11.2008, s. 1.

Artikel 7

Gemensamma projekt mellan medlemsstaterna

1. Två eller flera medlemsstater får samarbeta om alla typer av gemensamma projekt som rör produktion av el, värme eller kyla från förnybara energikällor. Detta samarbete får inbegripa privata aktörer.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla den andel eller mängd el, värme eller kyla från förnybara energikällor som produceras av ett gemensamt projekt på deras territorium, som tagits i drift efter den 25 juni 2009, eller genom ökad kapacitet i en anläggning som renoverats efter det datumet, vilket ska medräknas med avseende på det övergripande nationella målet i en annan medlemsstat för att mäta efterlevnaden av kraven i detta direktiv.

3. Den anmälan som avses i punkt 2 ska

- a) beskriva den föreslagna anläggningen eller identifiera den renoverade anläggningen,
- b) specificera den andel eller mängd el, värme eller kyla som produceras i anläggningen och som ska medräknas med avseende på det övergripande nationella målet i en annan medlemsstat,
- c) ange vilken medlemsstat till vars förmån anmälan görs,
- d) specificera den tid, angivet i fullständiga kalenderår, under vilken den el, värme eller kyla som produceras i anläggningen från förnybara energikällor ska medräknas med avseende på det övergripande nationella målet i den andra medlemsstaten.

4. Den tid som anges i punkt 3 d får inte utsträckas till efter 2020. Tiden för det gemensamma projektet får utsträckas till efter 2020.

5. En anmälan som görs enligt denna artikel får inte ändras eller återkallas utan ett gemensamt samtycke från den medlemsstat som gör anmälan och den medlemsstat som anges i enlighet med punkt 3 c.

Artikel 8

Resultaten av gemensamma projekt mellan medlemsstaterna

1. Inom tre månader efter utgången av varje år som omfattas av den tid som fastställs enligt artikel 7.3 d, ska den medlemsstat som gjort anmälan enligt artikel 7 upprätta en skriftlig anmälan som anger

- a) den totala mängden el, värme eller kyla som under året producerats från förnybara energikällor i den anläggning som var föremål för anmälan enligt artikel 7, och

b) den mängd el, värme eller kyla som under året producerats från förnybara energikällor i anläggningen och som ska medräknas med avseende på de nationella övergripande målen i en annan medlemsstat i enlighet med villkoren i anmälan.

2. Den anmälande medlemsstaten ska skicka den skriftliga anmälan till den medlemsstat till vars förmån anmälan gjordes och till kommissionen.

3. För beräkning av efterlevnaden av kraven i detta direktiv när det gäller nationella övergripande mål, ska den mängd el, värme eller kyla från förnybara energikällor som anmäls i enlighet med punkt 1 b

a) dras av från den mängd el, värme eller kyla från förnybara energikällor som beaktas vid beräkningen av efterlevnaden hos den medlemsstat som utfärdar meddelandet enligt punkt 1, och

b) läggs till den mängd el, värme eller kyla från förnybara energikällor som beaktas vid beräkningen av efterlevnaden hos den medlemsstat som tar emot meddelandet enligt punkt 2.

Artikel 9

Gemensamma projekt mellan medlemsstater och tredjeländer

1. En eller flera medlemsstater får samarbeta med ett eller flera tredjeländer om alla typer av gemensamma projekt som rör elproduktion från förnybara energikällor. Detta samarbete får inbegripa privata aktörer.

2. El från förnybara energikällor som produceras i ett tredjeland ska beaktas endast vid beräkningen av efterlevnaden av kraven i detta direktiv avseende nationella övergripande mål om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Elen används i gemenskapen, ett krav som ska anses vara uppfyllt när

i) en bestämd mängd el motsvarande den redovisade mängden el tydligt har avsatts för den tilldelade överföringskapaciteten av alla berörda systemansvariga för transmissionssystem i ursprungslandet, destinationslandet och, i förekommande fall, varje tredjeland som är transitland,

ii) en bestämd mängd el motsvarande den redovisade mängden el tydligt har registrerats i balansförteckningen av den berörda systemansvariga för transmissionssystem på gemenskapssidan av en gränsöverföringsförbindelse, och

iii) den avsatta kapaciteten och produktionen av el från förnybara energikällor i den anläggning som avses i punkt 2 b hänförs till samma tidsperiod.

b) Elen produceras i en nybyggd anläggning som tagits i drift efter den 25 juni 2009 eller genom ökad kapacitet i en anläggning som renoverats efter detta datum, inom ramen för ett gemensamt projekt enligt punkt 1.

c) Den producerade och exporterade mängden el har inte erhållit något annat stöd från ett stödsystem i ett tredjeland än investeringsstöd som beviljats anläggningen.

3. Medlemsstaterna får hos kommissionen ansöka om att el från förnybara energikällor, vilken producerats och använts i ett tredjeland, får beaktas vid tillämpningen av artikel 5 i samband med att det anläggs en gränsöverföringsförbindelse med mycket lång ledtid mellan en medlemsstat och ett tredjeland, under förutsättning att samtliga följande villkor uppfylls:

a) Byggandet av gränsöverföringsförbindelsen ska inledas senast den 31 december 2016.

b) Gränsöverföringsförbindelsen kan inte tas i drift före den 31 december 2020.

c) Gränsöverföringsförbindelsen måste kunna tas i drift senast den 31 december 2022.

d) Gränsöverföringsförbindelsen kommer, efter att den tagits i drift, att i enlighet med punkt 2 användas för export till gemenskapen av el från förnybara energikällor.

e) Ansökan gäller ett gemensamt projekt som uppfyller kriterierna i punkt 2 b och c och som kommer att använda gränsöverföringsförbindelsen, efter att den tagits i drift, och en mängd el som inte överstiger den mängd som kommer att exporteras till gemenskapen efter det att gränsöverföringsförbindelsen tagits i drift.

4. Den andel eller mängd el som produceras i en anläggning inom ett tredjelands territorium och som ska medräknas i en eller flera medlemsstaters övergripande nationella mål när man beräknar efterlevnaden av artikel 3, ska anmälas till kommissionen. När mer än en medlemsstat är berörd ska fördelningen mellan medlemsstaterna av denna andel eller mängd anmälas till kommissionen. Andelen eller mängden får inte överstiga den andel eller mängd som faktiskt exporterats till och använts i gemenskapen, motsvarande den mängd som anges i punkt 2 a i och ii i denna artikel och som uppfyller de villkor som anges i punkt 2 a. Denna anmälan ska göras av varje medlemsstat när denna andel eller mängd producerad el ska tas med vid beräkningen av dess övergripande nationella mål.

5. Den anmälan som avses i punkt 4 ska

a) beskriva den föreslagna anläggningen eller identifiera den renoverade anläggningen,

b) specificera den andel eller mängd el som produceras i anläggningen som ska medräknas i en medlemsstats nationella mål samt motsvarande finansiella arrangemang, med förbehåll för kraven på konfidentialitet,

- c) ange den period, i hela kalenderår, under vilken elen ska anses ingå i beräkningen av medlemsstatens övergripande nationella mål, och
- d) innehålla en skriftlig bekräftelse beträffande b och c från det tredjeland inom vars territorium anläggningen ska tas i drift och andelen eller mängden el som produceras av den anläggning som kommer att användas inom det tredje landet.
6. Den under punkt 5 c angivna perioden får inte utsträckas till efter 2020. Tiden för det gemensamma projektet får utsträckas till efter 2020.
7. En anmälan som gjorts enligt denna artikel får inte ändras eller dras tillbaka utan en gemensam överenskommelse mellan medlemsstaten som gjort anmälan och tredjelandet som bekräftat det gemensamma projektet i enlighet med punkt 5 d.
8. Medlemsstaterna och kommissionen ska uppmuntra de relevanta organ som omfattas av fördraget om energigemenskapen att, i enlighet med fördraget om energigemenskapen, vidta de åtgärder som krävs så att de fördragsslutande parterna i det fördraget kan tillämpa de bestämmelser om samarbete som föreskrivs i detta direktiv mellan medlemsstaterna.

Artikel 10

Effekter av gemensamma projekt mellan medlemsstater och tredjeländer

1. Inom tre månader efter utgången av varje år under den period som avses i artikel 9.5 c ska medlemsstaten som gjort anmälan enligt artikel 9 utfärda en skriftlig anmälan, i vilken följande ska anges, nämligen
- a) den totala mängden producerad el under det året från förnybara energikällor i den anläggning som omfattas av anmälan enligt artikel 9,
- b) den mängd el som producerades under det året från förnybara energikällor i den anläggning som ska tas med i beräkningen av landets övergripande nationella mål i enlighet med villkoren i anmälan enligt artikel 9, och
- c) bevis för uppfyllande av villkoren i artikel 9.2.
2. Medlemsstaten ska sända den skriftliga anmälan till det tredjeland som har bekräftat projektet i enlighet med artikel 9.5 d och till kommissionen.
3. För beräkning av efterlevnaden av kraven i detta direktiv när det gäller nationella övergripande mål, ska den enligt punkt 1 b anmälda mängden el producerad från förnybara energikällor läggas till den mängd energi från förnybara energikällor som ska beaktas vid beräkningen av efterlevnaden hos den medlemsstat som utfärdat den skriftliga anmälan.

Artikel 11

Gemensamma stödsystem

1. Utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter enligt artikel 3, får två eller fler medlemsstater på frivillig basis besluta att slå samman eller delvis samordna sina nationella stödsystem. Då kan en viss mängd energi från förnybara energikällor som produceras inom territoriet för en deltagande medlemsstat beaktas vid beräkning av det övergripande nationella målet för en annan deltagande medlemsstat, om de berörda medlemsstaterna:
- a) gör en statistisk överföring av de angivna mängderna energi från förnybara energikällor från en medlemsstat till en annan medlemsstat i enlighet med artikel 6, eller
- b) fastställer en fördelningsnyckel som godkänts av de deltagande medlemsstaterna och som fördelar mängder av energi från förnybara energikällor mellan de deltagande medlemsstaterna. En sådan fördelningsnyckel ska anmälas till kommissionen senast tre månader efter utgången av det första året då den använts.
2. Inom tre månader efter utgången av varje år ska varje medlemsstat som gjort en anmälan enligt punkt 1 b utfärda en skriftlig anmälan med uppgift om den totala mängd el, värme eller kyla som producerats från förnybara energikällor under året och som omfattats av fördelningsnyckeln.
3. I syfte att beräkna efterlevnaden av kraven i detta direktiv om övergripande nationella mål ska den mängd el, värme eller kyla som producerats från förnybara energikällor och som anmälts i enlighet med punkt 2, omfördelas mellan de berörda medlemsstaterna i enlighet med den anmälda fördelningsnyckeln.

Artikel 12

Kapacitetsökningar

I enlighet med artiklarna 7.2 och 9.2 b ska de enheter energi från förnybara energikällor som kan tillskrivas ökad kapacitet i en anläggning, behandlas som om de producerades i en separat anläggning som togs i drift vid den tidpunkt då kapacitetsökningen skedde.

Artikel 13

Administrativa förfaranden, regler och normer

1. Medlemsstaterna ska se till att de nationella reglerna för godkännande, certifiering och licensiering som gäller för anläggningar med tillhörande nätinfrastuktur för transmission och distribution, som producerar el, värme eller kyla från förnybara energikällor och för omvandlingen av biomassa till biodrivmedel eller andra energiprodukter, är proportionella och nödvändiga.

Medlemsstaterna ska särskilt vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa

- a) med förbehåll för skillnaderna mellan medlemsstaterna när det gäller administrativ uppbyggnad och organisation, att de nationella, regionala och lokala administrativa organens ansvarsområden för godkännande, certifiering och licensiering, inklusive fysisk planering, är tydligt samordnade och definierade, med transparenta tidsplaner för fastställande av planer och ansökningar om bygglov,
- b) att omfattande information om handläggning av ansökningar om godkännande, certifiering och licensiering för anläggningar för energi från förnybara energikällor samt om tillgänglig hjälp till sökande görs tillgänglig på lämplig nivå,
- c) att administrativa förfaranden förenklas så långt det är möjligt och genomförs på lämplig administrativ nivå,
- d) att reglerna som styr godkännande, certifiering och licensiering är objektiva, transparenta, proportionella och inte diskriminerar mellan sökandena och är utformade så att de tar fullständig hänsyn till särdragen hos olika teknikslag för energi från förnybara energikällor,
- e) att de administrativa kostnader som ska betalas av konsumenter, planerare, arkitekter, byggare, montörer av utrustning och system samt leverantörer är transparenta och kopplade till faktiska kostnader, och
- f) att förenklade och mindre arbetskrävande godkännandeförfaranden, också i form av enkel anmälan om detta är tillåtet enligt gällande regelverk, fastställs för mindre projekt och för decentraliserade enheter för produktion av energi från förnybara energikällor, när så är lämpligt.

2. Medlemsstaterna ska exakt definiera tekniska specifikationer som måste uppfyllas av utrustning och system för energi från förnybara energikällor för att de ska omfattas av stödsystemen. Om det finns europeiska standarder på området, till exempel miljömärkning, energimärkning och andra tekniska referenssystem fastställda av europeiska standardiseringsorgan, ska de tekniska specifikationerna utformas enligt de standarderna. De tekniska specifikationerna ska inte föreskriva var utrustningen och systemen ska certifieras och bör inte utgöra ett hinder för den inre marknadens funktion.

3. Medlemsstaterna ska rekommendera alla aktörer, särskilt lokala och regionala administrativa organ, att de vid planering, utformning, byggande och reovering av industri- eller bostadsområden ser till att det installeras utrustning och system för användning av el, värme och kyla från förnybara energikällor samt för fjärrvärme och fjärrkyla. Medlemsstaterna ska särskilt uppmuntra lokala och regionala administrativa organ att ta med uppvärmning och kylning från förnybara energikällor i planeringen av stadsinfrastrukturen, när så är lämpligt.

4. Medlemsstaterna ska i sina byggregler och byggnormer införa lämpliga åtgärder för att öka andelen energi från alla typer av energi från förnybara energikällor i byggsektorn.

Vid fastställandet av sådana regler eller i sina regionala stödsystem får medlemsstaterna beakta nationella åtgärder till förmån för avsevärt ökad energieffektivitet och med anknytning till kraftvärme och till passiva byggnader eller byggnader med lågt eller inget behov av energitillförsel.

I sina byggregler och byggnormer eller på andra sätt som har motsvarande verkan ska medlemsstaterna, där så är lämpligt, kräva att miniminivåer av energi från förnybara energikällor senast den 31 december 2014 används i nya byggnader och i befintliga byggnader som genomgår betydande reoveringar. Medlemsstaterna ska tillåta att dessa miniminivåer uppnås, bland annat genom fjärrvärme eller fjärrkyla som produceras med hjälp av en avsevärd andel förnybara energikällor.

Kraven i det första stycket ska gälla väpnade styrkor endast i den utsträckning som tillämpningen av dem inte strider mot karaktären av och huvudsyftet med de väpnade styrkornas verksamhet, och med undantag för materiel som används endast för militära ändamål.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att nya offentliga byggnader, och befintliga sådana som genomgår betydande reoveringar, på nationell, regional och lokal nivå uppfyller en exemplarisk roll när det gäller detta direktiv från och med den 1 januari 2012. Medlemsstaterna får tillåta att denna skyldighet uppfylls bland annat genom att normerna för byggnader med nollutsläpp följs eller genom att föreskriva att taken på offentliga eller blandade privata-offentliga byggnader används av tredje part för anläggningar som producerar energi från förnybara energikällor.

6. Medlemsstaterna ska i sina byggregler och byggnormer främja användningen av värme- och kylsystem som drivs med energi från förnybara energikällor och system som ger betydande sänkningar av energianvändningen. För att öka användningen av sådana system och sådan utrustning ska medlemsstaterna använda energi- eller miljömärkning eller andra lämpliga certifikat eller standarder utvecklade nationellt eller på gemenskapsnivå, där sådana finns.

När det gäller biomassa ska medlemsstaterna främja omvandlingsteknik med en verkningsgrad på minst 85 % i fråga om användning i hushåll och kommersiella tillämpningar, och minst 70 % i inom industrin.

När det gäller värmepumpar ska medlemsstaterna gynna sådana som uppfyller minimikraven i fråga om miljömärkning i kommissionens beslut 2007/742/EG av den 9 november 2007 om fastställande av ekologiska kriterier för tilldelning av gemenskapens miljömärke till eldrivna eller gasdrivna värmepumpar och gasdrivna absorptionsvärmepumpar ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT L 301, 20.11.2007, s. 14.

När det gäller termisk solenergi ska medlemsstaterna främja användningen av certifierad utrustning och certifierade system som bygger på europeiska standarder där sådana finns, däribland miljömärkning, energimärkning och andra tekniska referenssystem som utarbetats av de europeiska standardiseringsorganen.

När medlemsstaterna vid tillämpningen av denna punkt bedömer verkningsgrad samt kostnader/resultat för sådana system och sådan utrustning ska de använda gemenskapsförfaranden, eller, om sådana inte finns, internationella förfaranden, där sådana finns.

Artikel 14

Information och utbildning

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att information om stödåtgärder finns tillgänglig för alla relevanta aktörer, såsom konsumenter, byggare, installatörer, arkitekter och leverantörer av värme-, kyl- och elutrustning och -system och fordon som kan drivas med energi från förnybara energikällor

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att information om nettofördelarna med, kostnaderna för och energieffektiviteten hos utrustning och system för användning av värme, kyla och el från förnybara energikällor görs tillgänglig av antingen leverantören av utrustningen eller systemet eller av nationella behöriga myndigheter.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att certifieringssystem eller motsvarande kvalifikationssystem senast den 31 december 2012 görs eller finns tillgängliga för installatörer av små pannor och ugnar som drivs med biomassa, solcells- och solvärmesystem, system för ytnära jordvärme samt värmepumpar. Dessa system får i förekommande fall ta hänsyn till befintliga system och strukturer och ska baseras på kriterierna i bilaga IV. Medlemsstaterna ska erkänna certifieringar som andra medlemsstater utfärdat i enlighet med dessa kriterier.

4. Medlemsstaterna ska ge allmänheten tillgång till information om certifieringssystem eller motsvarande kvalifikationssystem som avses i punkt 3. Medlemsstaterna får också ge tillgång till förteckningen över installatörer som är kvalificerade eller certifierade i enlighet med de bestämmelser som avses i punkt 3.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla relevanta aktörer, särskilt planerare och arkitekter, ges vägledning så att de kan överväga den optimala kombinationen av energi från förnybara energikällor, högeffektiv teknik och fjärrvärme och fjärrkyla när de planerar, utformar, bygger och renoverar industri- eller bostadsområden.

6. Medlemsstaterna ska, med deltagande av lokala och regionala myndigheter, utveckla lämpliga program för information, ökad medvetenhet, vägledning eller utbildning för att informera medborgarna om fördelarna med att utveckla och använda energi från förnybara energikällor samt de praktiska detaljerna kring detta.

Artikel 15

Ursprungsgaranti för el, värme och kyla som produceras från förnybara energikällor

1. Medlemsstaterna ska, i syfte att för slutkunderna visa hur stor andel eller mängd energi från förnybara energikällor som ingår i energileverantörens energimix, i enlighet med artikel 3.6 i direktiv 2003/54/EG, säkerställa att ursprunget på el som produceras från förnybara energikällor, kan garanteras som sådan i den mening som avses i det här direktivet, i enlighet med objektiva, transparenta och icke-diskriminerande kriterier.

2. Medlemsstaterna ska därför säkerställa att en ursprungsgaranti utfärdas efter begäran från en producent av el från förnybara energikällor. Medlemsstaterna får arrangera så att ursprungsgarantier utfärdas på begäran av producenter av värme och kyla från förnybara energikällor. Ett sådant arrangemang får kräva en minimikapacitetsgräns. Standardstorleken för en ursprungsgaranti ska vara 1 MWh. Endast en ursprungsgaranti ska utfärdas för varje energienhet som produceras.

Medlemsstaterna ska säkerställa att samma energienhet från förnybara energikällor beaktas endast en gång.

Medlemsstaterna får föreskriva att stöd inte ska beviljas en producent som erhåller en ursprungsgaranti för samma energiproduktion från förnybara energikällor.

Ursprungsgarantin ska inte påverka avgörandet huruvida en medlemsstat uppfyller bestämmelserna i artikel 3 eller inte. Överföring av ursprungsgarantier, separat eller tillsammans med den fysiska överföringen av energi, ska inte påverka medlemsstatens beslut att använda statistiska överföringar, gemensamma projekt eller gemensamma stödsystem för måluppfyllelsen eller beräkningen av den slutliga energianvändningen (brutto) från förnybara energikällor i enlighet med artikel 5.

3. En ursprungsgaranti får användas endast inom tolv månader från och med produktionen av motsvarande energienhet. En ursprungsgaranti ska annulleras efter det att den använts.

4. Medlemsstaterna eller utsedda behöriga organ ska övervaka utfärdande, överföring och annullering av ursprungsgarantier. De utsedda behöriga organen ska ha icke-överlappande geografiska ansvarsområden och vara oberoende av produktions-, handels- och leveransverksamhet.

5. Medlemsstaterna eller de behöriga organen som utsetts ska inrätta lämpliga mekanismer för att säkerställa att ursprungsgarantier utfärdas, överförs och annulleras elektroniskt och att de är korrekta, tillförlitliga och skyddade mot bedrägeri.

6. En ursprungsgaranti ska innehålla uppgifter om åtminstone

a) den energikälla energin produceras från samt start- och slutdatum för produktion,

b) huruvida garantin gäller

Artikel 16

Åtkomst till och drift av näten

i) el, eller

ii) kyla eller värme,

c) namnet på den anläggning där energin produceras, var den är belägen, vilken typ av anläggning det rör sig om och dess kapacitet,

d) huruvida och i vilken omfattning anläggningen har åtnjutit investeringsstöd, huruvida och i vilken omfattning energienheten i någon form har fått något annat stöd genom ett nationellt stödssystem, och typen av stödssystem,

e) datum då anläggningen togs i drift,

f) datum och land för utfärdande samt ett unikt identifieringsnummer.

7. När en elleverantör ska styrka hur stor andel eller mängd energi från förnybara energikällor som ingår i dennes energimix vid tillämpningen av artikel 3.6 i direktiv 2003/54/EG får leverantören göra detta genom ursprungsgarantierna.

8. Den mängd energi från förnybara energikällor som motsvarar ursprungsgarantierna och som överförs av en elleverantör till en tredje part ska dras ifrån andelen energi från förnybara energikällor som ingår i dess energimix vid tillämpningen av artikel 3.6 i direktiv 2003/54/EG.

9. Medlemsstater ska erkänna de ursprungsgarantier som utfärdas av andra medlemsstater i enlighet med detta direktiv, utslutande som bevis för det som avses i punkterna 1 och 6 a–f. En medlemsstat får vägra att erkänna en ursprungsgaranti endast om den har välgrundade tvivel på dess riktighet, tillförlitlighet eller trovärdighet. Medlemsstaten ska underrätta kommissionen om en sådan vägran och skälen till denna.

10. Om kommissionen finner att en vägran att erkänna en ursprungsgaranti är ogrundad, får kommissionen besluta att den berörda medlemsstaten ska erkänna den.

11. En medlemsstat får, i enlighet med gemenskapslagstiftningen, införa objektiva, transparenta och icke-diskriminerande kriterier för användningen av ursprungsgarantier som uppfyller skyldigheterna enligt artikel 3.6 i direktiv 2003/54/EG.

12. När energileverantörer saluför energi från förnybara energikällor till kunder med hänvisning till miljömässiga eller andra fördelar med energi från förnybara energikällor, får medlemsstaterna kräva att dessa energileverantörer tillgängliggör sammanfattad information om mängden eller andelen energi från förnybara energikällor som kommer från anläggningar eller ökad kapacitet som tagits i drift efter den 25 juni 2009.

1. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att utveckla nätinfrastrukturen för transmission och distribution, intelligenta nät, lagringsanläggningar och elsystemet för att möjliggöra en säker drift av elsystemet, eftersom detta tillgodoser ytterligare utveckling av elproduktion från förnybara energikällor, inklusive sammankopplingar mellan medlemsstaterna, och mellan medlemsstaterna och tredjeländer. Medlemsstaterna ska även vidta lämpliga åtgärder för att påskynda godkännandeförfarandena för nätinfrastuktur och samordna godkännande av nätinfrastuktur med hjälp av administrativa förfaranden och planeringsförfaranden.

2. I enlighet med krav som rör underhållet av nätets tillförlitlighet och säkerhet ska medlemsstaterna, på grundval av transparenta och icke-diskriminerande kriterier som fastställts av de behöriga nationella myndigheterna,

a) se till att de systemansvariga för transmissions- och distributionssystemen på sina territorier garanterar transmissionen och distributionen av el från förnybara energikällor,

b) sörja för att el från förnybara energikällor får antingen prioriterad åtkomst eller garanterad åtkomst till elnätet,

c) se till att de systemansvariga för transmissionssystemen då de avgör inmatningsordningen mellan produktionsanläggningarna prioriterar anläggningar som använder förnybara energikällor, i den mån säkerheten för driften av det nationella elsystemet tillåter det och på grundval av transparenta och icke-diskriminerande kriterier. Medlemsstaterna ska se till att lämpliga nät- och marknadsrelaterade driftsåtgärder vidtas så att andelen el från förnybara energikällor inte minskas mer än nödvändigt. Om betydande åtgärder vidtas för att minska andelen el från förnybara energikällor för att garantera säkerheten i det nationella elsystemet och en trygg energiförsörjning, ska medlemsstaterna se till att de systemansvariga rapporterar till de behöriga tillsynsmyndigheterna om dessa åtgärder och anger vilka avhjälpande åtgärder de har för avsikt att vidta för att förhindra att andelen el från förnybara energikällor minskas mer än vad som är lämpligt.

3. Medlemsstaterna ska kräva att de systemansvariga för transmissions- och distributionssystemen utarbetar och offentliggör standardregler för hur kostnaderna för teknisk anpassning ska bäras och fördelas, såsom nätanslutningar och nätförstärkningar, förbättrad drift av nätet och föreskrifter om hur anslutningsreglerna ska tillämpas utan diskriminering, något som är nödvändigt för att integrera nya producenter som levererar el från förnybara energikällor till det sammankopplade nätet.

Reglerna ska baseras på objektiva, transparenta och icke-diskriminerande kriterier som tar särskild hänsyn till samtliga kostnader och fördelar förknippade med anslutningen av dessa producenter till nätet och de särskilda omständigheterna för producenter i avlägsna regioner och i regioner med låg befolkningsdensitet. Reglerna får föreskriva om olika typer av anslutningar.

4. När så är lämpligt får medlemsstaterna kräva att de systemansvariga för transmissions- och distributionssystemen helt eller delvis bär de kostnader som avses i punkt 3. Medlemsstaterna ska se över och vidta nödvändiga åtgärder för att förbättra ramarna och reglerna för att bära och fördela de kostnader som avses i punkt 3 senast den 30 juni 2011 och därefter vartannat år för att säkerställa integrationen av nya producenter enligt den punkten.

5. Medlemsstaterna ska kräva att de systemansvariga för transmissions- och distributionssystemen ger de nya producenter av energi från förnybara energikällor som vill ansluta sig till systemet de omfattande och detaljerade uppgifter som krävs, däribland

- a) omfattande och detaljerade uppskattningar av anslutningskostnaderna,
- b) en rimlig och exakt tidsplan för mottagande och handläggning av ansökan om anslutning till nätet,
- c) en rimlig vägledande tidsplan för föreslagen anslutning till nätet.

Medlemsstaterna får tillåta att de producenter av el från förnybara energikällor som vill ansluta sig till nätet använder sig av en anbudsfrågan för anslutningsarbetet.

6. Den kostnadsdelning som avses i punkt 3 ska ske genom en mekanism som baseras på objektiva, transparenta och icke-diskriminerande kriterier som tar hänsyn till de fördelar anslutningarna kan innebära för de producenter som ansluter sig i början och de som ansluter sig senare samt för de systemansvariga för transmissions- och distributionssystemen.

7. Medlemsstaterna ska se till att transmissions- och distributionsavgifterna inte innebär diskriminering av el från förnybara energikällor, särskilt inte el från förnybara energikällor i avlägsna regioner, till exempel öregioner, och i regioner med låg befolkningstäthet. Medlemsstaterna ska se till att transmissions- och distributionsavgifterna inte innebär diskriminering av gas från förnybara energikällor.

8. Medlemsstaterna ska se till att de avgifter som systemansvariga för transmissions- och distributionssystemen tar ut för transmission och distribution av el från anläggningar som använder energi från förnybara energikällor motsvarar realiserbara kostnadsfördelar som uppkommer genom anläggningens anslutning till nätet. Sådana kostnadsfördelar kan uppstå genom direkt användning av ett lågspänningsnät.

9. I relevanta fall ska medlemsstaterna göra en bedömning av behovet av en utbyggnad av nuvarande infrastrukturer inom gasnäten för att underlätta integreringen av gas från förnybara energikällor.

10. I relevanta fall ska medlemsstaterna kräva att systemansvariga för transmissions- och distributionssystemen inom sina territorier offentliggör tekniska bestämmelser i enlighet med artikel 6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/55/EG av den

26 juni 2003 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas⁽¹⁾, särskilt vad avser nätanslutningsbestämmelser som inbegriper krav rörande gasens kvalitet, lukt och tryck. Medlemsstaterna ska även kräva att systemansvariga för transmissions- och distributionssystemen offentliggör avgifterna för anslutning till förnybara gaskällor på grundval av transparenta och icke-diskriminerande kriterier.

11. Medlemsstaterna ska i sina nationella handlingsplaner för energi från förnybara energikällor göra en bedömning av behovet av ny infrastruktur för fjärrvärme och fjärrkyla från förnybara energikällor för att det i artikel 3.1 angivna nationella målet för 2020 ska uppnås. Medlemsstaterna ska i relevanta fall och i enlighet med denna bedömning vidta åtgärder för att utveckla en fjärrvärmeinfrastruktur som lämpar sig för utvecklingen av produktion av värme och kyla i stora anläggningar för biomassa, solenergi och geotermisk energi.

Artikel 17

Hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen

1. Oavsett om råvarorna odlats inom eller utanför gemenskapens territorium ska energi från biodrivmedel och flytande biobränslen beaktas för följande syften i a, b och c endast om de uppfyller hållbarhetskriterierna i punkterna 2–6:

- a) Mätning av hur väl kraven i detta direktiv rörande nationella mål uppfylls.
- b) Mätning av hur kvoter för energi från förnybara energikällor uppfylls.
- c) Möjlighet att få finansiellt stöd för användning av biodrivmedel och flytande biobränslen.

Biodrivmedel och flytande biobränslen som framställts av avfall och restprodukter, utom restprodukter från jordbruk, vattenbruk, fiske och skogsbruk, behöver emellertid endast uppfylla hållbarhetskriterierna i punkt 2 för att beaktas för de syften som anges i leden a, b och c.

2. De minskade växthusgasutsläppen genom användningen av biodrivmedel och flytande biobränslen för de syften som anges i punkt 1 a, b och c ska vara åtminstone 35 %.

Från och med den 1 januari 2017 ska de minskade växthusgasutsläppen genom användningen av biodrivmedel och flytande biobränslen för de syften som anges i punkt 1 a, b och c vara åtminstone 50 %. Från och med den 1 januari 2018 ska denna minskning av växthusgasutsläppen vara åtminstone 60 % för biodrivmedel och flytande biobränslen som producerats i anläggningar vars produktion startat den 1 januari 2017 eller senare.

⁽¹⁾ EUT L 176, 15.7.2003, s. 57.

De minskade växthusgasutsläppen genom användning av biodrivmedel och flytande biobränslen ska beräknas i enlighet med artikel 19.1.

För biodrivmedel och flytande biobränslen som har producerats i anläggningar som var i drift den 23 januari 2008, ska det första stycket tillämpas från och med den 1 april 2013.

3. Biodrivmedel och flytande biobränslen som beaktas för de syften som anges i punkt 1 a, b och c får inte produceras från råvaror från mark som har stort värde för den biologiska mångfalden, dvs. mark vars status i januari 2008 eller därefter utgjordes av något av följande, oavsett om marken fortfarande har denna status:

- a) Naturskog och annan trädbevuxen mark, dvs. skog och annan trädbevuxen mark med inhemska arter, där det inte finns några klart synliga tecken på mänsklig verksamhet och där de ekologiska processerna inte störts i betydande utsträckning.
- b) Områden som utsetts
 - i) i lag eller av den relevanta behöriga myndigheten för naturskyddssyften, eller
 - ii) för att skydda sällsynta, hotade eller utrotningshotade ekosystem eller arter som är erkända i internationella avtal eller ingår i förteckningar som utarbetats av mellanstatliga organisationer eller av Internationella naturskyddsunionen, förutsatt att de erkänts i enlighet med artikel 18.4 andra stycket,

om det inte finns belägg för att produktionen av råvarorna inte påverkar dessa naturskyddssyften.

- c) Gräsmark med stor biologisk mångfald som är
 - i) naturlig, dvs. gräsmark som skulle förbli gräsmark i avsaknad av mänsklig verksamhet och som bibehåller den naturliga artsammansättningen och ekologiska särdrag och processer, eller
 - ii) icke naturlig, dvs. gräsmark som skulle upphöra att vara gräsmark i avsaknad av mänsklig verksamhet och som är rik på arter och inte skadad, om det inte finns belägg för att insamlande av råvaran är nödvändig för att bevara markens status som gräsmark.

Kommissionen ska fastställa kriterier och geografisk räckvidd för de gräsområden som ska omfattas av första stycket c. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 25.4.

4. Biodrivmedel och flytande biobränslen som beaktas för de syften som anges i punkt 1 a, b och c ska inte produceras från råvaror från mark med stora kollager, dvs. mark vars status i januari 2008 utgjordes av något av följande, men som inte längre gör det.

- a) Våtmarker, dvs. mark som under hela året, eller en betydande del av året, är täckt eller genomdränkt av vatten.
- b) Kontinuerligt beskogade områden, dvs. mark som omfattar mer än en hektar med träd som är högre än fem meter och ett krontak som täcker mer än 30 % av ytan, eller med befintliga träd som kan uppnå dessa värden.
- c) Mark som omfattar mer än en hektar med träd som är högre än fem meter och ett krontak som täcker mellan 10 % och 30 % av ytan eller med befintliga träd som kan uppnå dessa värden, om det inte kan visas att kollagret i området före och efter omställning är sådant att, när metoden som anges i del C i bilaga V tillämpas, villkoren i punkt 2 i denna artikel skulle uppfyllas.

Bestämmelserna i den här punkten gäller inte om marken, vid tidpunkten då råvarorna anskaffades, hade samma status som i januari 2008.

5. Biodrivmedel och flytande biobränslen som beaktas för de syften som anges i punkt 1 a, b och c ska inte framställas från råvaror som erhålls från mark som var torvmark i januari 2008, om det inte finns belägg för att odling och skörd av detta råmaterial inte medför dränering av tidigare odikad mark.

6. Jordbruksråvaror som odlats i gemenskapen och som används för produktion av biodrivmedel och flytande biobränslen som beaktas för de syften som anges i punkt 1 a, b och c ska införskaffas i enlighet med kraven och normerna i de bestämmelser som avses under rubriken Miljö i del A och i punkt 9 i bilaga II till rådets förordning (EG) nr 73/2009 av den 19 januari 2009 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare⁽¹⁾ samt i enlighet med de minimikrav för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden som anges i artikel 6.1 i den förordningen.

7. Kommissionen ska, för tredjeländer och medlemsstater som är viktiga källor till biodrivmedel, eller till råvaror för biodrivmedel, som används i gemenskapen, vartannat år för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport om de nationella åtgärder som vidtas för att beakta hållbarhetskriterierna i punkterna 2–5 och för att skydda mark, vatten och luft. Den första rapporten ska överlämnas 2012.

⁽¹⁾ EUT L 30, 31.1.2009, s. 16.

Kommissionen ska vartannat år rapportera till Europaparlamentet och rådet om vilken inverkan den ökade efterfrågan på biodrivmedel har haft på den sociala hållbarheten i gemenskapen och i tredjeländer och om vilken verkan gemenskapens biodrivmedelspolitik har haft på tillgången till livsmedel till överkomligt pris, särskilt för människor som lever i utvecklingsländer, samt om bredare utvecklingsfrågor. Rapporterna ska ta upp respekten för markrättigheter. Rapporterna ska för tredjeländer och medlemsstater som är viktiga källor för råvaror till biodrivmedel som används i gemenskapen ange huruvida landet har ratificerat och genomfört var och en av följande ILO-konventioner:

- Konvention (nr 29) angående tvångs- eller obligatoriskt arbete.
- Konvention (nr 87) angående föreningsfrihet och skydd för organisationsrätten.
- Konvention (nr 98) angående tillämpning av principerna för organisationsrätten och den kollektiva förhandlingsrätten.
- Konvention (nr 100) angående lika lön för män och kvinnor för arbete av lika värde.
- Konvention (nr 105) angående avskaffande av tvångsarbete.
- Konvention (nr 111) angående diskriminering i fråga om anställning och yrkesutövning.
- Konvention (nr 138) om minimiålder för tillträde till arbete.
- Konvention (nr 182) om förbud mot och omedelbara åtgärder för att avskaffa de värsta formerna av barnarbete.

Dessa rapporter ska för tredjeländer och medlemsstater som är viktiga källor till råvaror för biodrivmedel som används inom gemenskapen ange huruvida landet har ratificerat och genomfört

- Cartagenaprotokollet om biosäkerhet,
- konventionen om internationell handel med utrotningshotade arter av vilda djur och växter.

Den första rapporten ska överlämnas 2012. Kommissionen ska vid behov föreslå korrigerande åtgärder, i synnerhet om det visar sig att produktionen av biodrivmedel i betydande grad påverkar livsmedelspriserna.

8. Med avseende på de syften som anges i punkt 1 a, b och c får medlemsstaterna inte av andra skäl som rör hållbarhet vägra att beakta biodrivmedel och flytande biobränslen som erhållits i enlighet med den här artikeln.

9. Senast den 31 december 2009 ska kommissionen rapportera om kraven på ett hållbarhetssystem för energimässig användning av andra typer av biomassa än biodrivmedel och flytande biobränslen. Rapporten ska i lämpliga fall åtföljas av förslag till Europaparlamentet och rådet på ett hållbarhetssystem för annan energianvändning av biomassa. Denna rapport och förslag i rapporten ska bygga på tillgängliga vetenskapliga rön av högsta kvalitet, under beaktande av den senaste utvecklingen inom relevanta innovativa processer. Om den analys som gjorts i detta syfte visar att det skulle vara lämpligt att införa ändringar, vad avser biomassa från skogsbruket, i beräkningsmetoden i bilaga V eller i hållbarhetskraven när det gäller kollager i samband med biodrivmedel och flytande biobränslen, ska kommissionen i lämpliga fall samtidigt lägga fram sådana förslag till Europaparlamentet och rådet.

Artikel 18

Kontroll av överensstämmelse med hållbarhetskriterierna för biodrivmedel och flytande biobränslen

1. I de fall biodrivmedel och flytande biobränslen ska beaktas för de syften som anges i artikel 17.1 a, b och c, ska medlemsstaterna kräva att de ekonomiska aktörerna visar att de hållbarhetskriterier som anges i artikel 17.2–17.5 har uppfyllts. För detta syfte ska de kräva att de ekonomiska aktörerna använder ett massbalanssystem som

- a) medger att partier med råvaror eller biobränslen med olika hållbarhetsegenskaper kan blandas,
- b) kräver att information om hållbarhetsegenskaperna hos och storleken på de partier som avses i led a förblir kopplad till blandningen, och
- c) fastställer att summan av alla partier som tas från blandningen ska beskrivas ha samma hållbarhetsegenskaper, i samma mängder, som summan av alla partier som har tillförts blandningen.

2. Kommissionen ska 2010 och 2012 rapportera till Europaparlamentet och rådet om driften av den massbalansmetod för kontroll av överensstämmelse som beskrivs i punkt 1 och om möjligheten att tillåta andra kontrollmetoder för vissa eller alla typer av råvaror, biodrivmedel eller flytande biobränslen. Kommissionen ska i sin bedömning beakta de kontrollmetoder där information om hållbarhetsegenskaper inte behöver vara fysiskt kopplad till vissa partier eller blandningar. Vid bedömningen ska man beakta behovet av att bibehålla kontrollsystemets integritet och effektivitet, samtidigt som man undviker att lägga en orimligt tung börda på industrin. Rapporten ska när så är lämpligt åtföljas av förslag till Europaparlamentet och rådet beträffande användningen av andra kontrollmetoder.

3. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att se till att de ekonomiska aktörerna tillhandahåller tillförlitlig information och att de på begäran gör de uppgifter som låg till grund för informationen tillgängliga för medlemsstaten. Medlemsstaterna ska kräva att de ekonomiska aktörerna ser till att informationen genomgår en tillfredsställande oberoende granskning och att de tillhandahåller bevis på att detta har gjorts. Granskningen ska kontrollera att de system som de ekonomiska aktörerna använder är korrekta, tillförlitliga och skyddade mot bedrägerier. Granskningen ska också innehålla en utvärdering av provtagningens frekvens och den metod som använts för den samt av uppgifternas tillförlitlighet.

Den information som avses i första stycket ska i synnerhet inbegripa information om hur hållbarhetskriterierna i artikel 17.2–17.5 har respekterats och lämplig och relevant information om de åtgärder som vidtagits för att skydda mark, vatten och luft, för att återställa skadad mark, för att undvika överdriven vattenförbrukning i områden med knapp vattentillgång samt lämplig och relevant information om de åtgärder som vidtagits för att ta hänsyn till de aspekter som avses i artikel 17.7 andra stycket.

Kommissionen ska i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 25.3 upprätta en förteckning över den lämpliga och relevanta information som avses i de första två styckena. Den ska särskilt se till att tillhandahållandet av informationen inte innebär en orimligt tung administrativ börda för aktörerna i allmänhet och för småbrukare, producentorganisationer och kooperativ i synnerhet.

De skyldigheter som anges i denna punkt ska gälla oavsett om biodrivmedlen eller de flytande biobränslena produceras inom gemenskapen eller importeras.

Medlemsstaterna ska i aggregerad form lägga fram den information som avses i första stycket i denna punkt för kommissionen. Kommissionen ska offentliggöra denna information på den öppenhetsplattform som avses i artikel 24 i sammanfattad form, där confidentialiteten hos kommersiellt känsliga uppgifter bevaras.

4. Gemenskapen ska sträva efter att ingå bilaterala eller multilaterala avtal med tredjeländer vilka innehåller bestämmelser om hållbarhetskriterier som motsvarar de kriterier som fastställs i detta direktiv. När gemenskapen har ingått avtal vilka innehåller bestämmelser i ämnen som omfattas av de hållbarhetskriterier som anges i artikel 17.2–17.5, får kommissionen besluta att dessa avtal visar att biodrivmedel och flytande biobränslen som produceras från råvaror som odlats i dessa länder uppfyller hållbarhetskriterierna i fråga. Vid ingåendet av dessa avtal ska särskild uppmärksamhet ägnas de åtgärder som vidtagits för att bevara områden som erbjuder grundläggande ekosystemtjänster i kritiska lägen (bl.a. skydd av avrinningsområden och erosionsskydd), skydd av mark, vatten och luft, indirekta ändringar i markanvändning, återställande av skadad mark, undvikande av överdriven vattenförbrukning i områden med knapp vattentillgång samt de aspekter som avses i artikel 17.7 andra stycket.

Kommissionen får besluta att frivilliga nationella eller internationella system med normer för produktion av biomassaprodukter innehåller tillförlitliga uppgifter för de syften som anges i artikel 17.2 eller visar att leveranserna av biodrivmedel uppfyller hållbarhetskriterierna i artikel 17.3–17.5. Kommissionen får besluta att dessa system innehåller tillförlitliga uppgifter om vilka åtgärder som vidtagits för att skydda områden som erbjuder grundläggande ekosystemtjänster i kritiska lägen (bl.a. skydd av avrinningsområden och erosionsskydd), skydd av mark, vatten och luft, återställande av skadad mark, undvikande av överdriven vattenförbrukning i områden med knapp vattentillgång samt de aspekter som avses i artikel 17.7 andra stycket. Kommissionen får också erkänna skyddsområden för sällsynta, hotade eller utrotningshotade ekosystem eller arter som erkänns genom internationella avtal eller ingår i förteckningar som utarbetats av mellanstatliga organisationer eller av Internationella naturskyddsunionen, vid tillämpning av artikel 17.3 b ii.

Kommissionen får besluta att frivilliga nationella eller internationella system för att mäta minskningen av växthusgasutsläpp innehåller tillförlitliga uppgifter för de syften som anges i artikel 17.2.

Kommissionen får besluta att mark som omfattas av ett nationellt eller regionalt program för återställande av allvarligt skadad eller kraftigt förorenad mark uppfyller de kriterier som fastställs i del C punkt 9 i bilaga V.

5. För att kommissionen ska fatta beslut i enlighet med punkt 4 krävs det att avtalet eller systemet uppfyller tillfredsställande normer för tillförlitlighet, öppenhet och oberoende granskning. System för att mäta minskningen av växthusgasutsläpp ska också uppfylla de krav på metoder som anges i bilaga V. Förteckningar över de områden med stort värde för den biologiska mångfalden som avses i artikel 17.3 b ii ska uppfylla tillfredsställande normer för objektivitet och överensstämma med internationellt erkända normer samt kunna överklagas på lämpligt sätt.

6. Beslut enligt punkt 4 ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 25.3. De ska ha en giltighetsperiod på högst fem år.

7. Om en ekonomisk aktör lägger fram bevis eller uppgifter som erhållits i enlighet med ett avtal eller system som varit föremål för ett beslut enligt punkt 4, i den utsträckning som omfattas av det beslutet, får en medlemsstat inte kräva att leverantören tillhandahåller ytterligare bevis på överensstämmelse med de hållbarhetskriterier som fastställs i artikel 17.2–17.5 eller information om de åtgärder som avses i punkt 3 andra stycket i den här artikeln.

8. På begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ ska kommissionen undersöka tillämpningen av artikel 17 i fråga om en källa för biodrivmedel eller flytande biobränsle och, inom sex månader från mottagandet av en begäran och i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 25.3, besluta

om den berörda medlemsstaten får beakta biodrivmedel eller flytande biobränsle från den källan med avseende på de syften som anges i artikel 17.1 a, b och c.

9. Senast den 31 december 2012 ska kommissionen rapportera till Europaparlamentet och rådet om

- a) effektiviteten hos systemet för tillhandahållande av information om hållbarhetskriterier, och
- b) huruvida det är genomförbart och lämpligt att införa bindande krav i fråga om skyddet av luft, mark eller vatten, med hänsyn till de senaste vetenskapliga rönen och till gemenskapens internationella förpliktelser.

Vid behov ska kommissionen föreslå korrigerande åtgärder.

Artikel 19

Beräkning av växthusgaspåverkan av biodrivmedel och flytande biobränslen

1. Med avseende på tillämpningen av artikel 17.2 ska de minskade växthusgasutsläppen genom användningen av biodrivmedel och flytande biobränslen beräknas enligt följande, nämligen

- a) genom att använda normalvärdet när ett normalvärde för minskningen av växthusgasutsläppen för en produktionskedja fastställs i del A eller B i bilaga V och när e_f -värdet för dessa biodrivmedel eller flytande biobränslen, som beräknas i enlighet med del C punkt 7 i bilaga V, är lika med eller mindre än noll,
- b) genom att använda ett faktiskt värde som beräknas i enlighet med den metod som fastställs i del C i bilaga V, eller
- c) genom att använda ett värde beräknat som summan av faktorerna i den formel som avses i del C punkt 1 i bilaga V, varvid de disaggregerade normalvärdena i del D eller E i bilaga V får användas för vissa faktorer, och faktiska värden beräknade i enlighet med den metod som fastställs i del C i bilaga V för alla övriga faktorer.

2. Senast den 31 mars 2010 ska medlemsstaterna till kommissionen överlämna en rapport med en förteckning över de områden på deras territorier som klassificeras som nivå 2 enligt den gemensamma nomenklaturen för statistiska territoriella enheter (Nuts) eller som en mer disaggregerad Nuts-nivå i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 av den 26 maj 2003 om inrättande av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (Nuts) ⁽¹⁾, när de typiska växthusgasutsläppen från odling av jordbruksråvaror kan förväntas vara lägre än eller lika höga som de utsläpp som rapporterats under rubriken "Disaggregerade normalvärden för odling" i del D i bilaga V till detta direktiv, varvid rapporten ska åtföljas av en beskrivning av den metod och de uppgifter som använts för att sammanställa förteckningen. Metoden ska beakta markegenskaperna, klimatet och förväntad skördenivå.

⁽¹⁾ EUT L 154, 21.6.2003, s. 1.

3. Normalvärdena i del A i bilaga V för biodrivmedel och de disaggregerade normalvärdena för odling i del D i bilaga V för biodrivmedel och flytande biobränslen får användas endast om råvarorna

- a) odlas utanför gemenskapen,
- b) odlas inom gemenskapen i områden som ingår i de förteckningar som avses i punkt 2, eller
- c) är avfall eller restprodukter som inte härrör från jordbruk, vattenbruk eller fiske.

För biodrivmedel och flytande biobränslen som inte omfattas av led a, b eller c ska de faktiska värdena för odling användas.

4. Senast den 31 mars 2010 ska kommissionen överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om möjligheten att upprätta förteckningar över områden i tredjeländer där de typiska växthusgasutsläppen från odling av jordbruksråvaror kan förväntas bli lägre än eller lika höga som de utsläpp som rapporterats under rubriken "Odling" i del D i bilaga V, varvid rapporten om möjligt ska åtföljas av sådana förteckningar och en beskrivning av den metod och de uppgifter som använts för att sammanställa dem. Rapporten ska vid behov åtföljas av relevanta förslag.

5. Kommissionen ska senast den 31 december 2012 och därefter vartannat år rapportera om de uppskattade typiska värdena och normalvärdena i delarna B och E i bilaga V, med särskilt beaktande av utsläpp från transporter och bearbetning, och får om nödvändigt besluta att korrigera värdena. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 25.4.

6. Kommissionen ska senast den 31 december 2010 lägga fram en rapport till Europaparlamentet och rådet med en översyn av konsekvenserna av indirekta ändringar av markanvändning på växthusgasutsläppen och möjliga vägar för att minimera dessa konsekvenser. Rapporten ska, vid behov, åtföljas av ett förslag, som grundar sig på bästa tillgängliga vetenskapliga rön, och innehålla en konkret metod för utsläpp från förändringar i kollager som orsakas av indirekta ändringar av markanvändningen, för att säkerställa efterlevnad av detta direktiv, särskilt artikel 17.2.

Ett sådant förslag ska omfatta nödvändiga skyddsåtgärder för att ge säkerhet åt investeringar som gjorts innan denna metod tillämpas. Med avseende på anläggningar som producerade biodrivmedel före slutet av 2013, ska tillämpningen av de åtgärder som avses i första stycket inte, förrän den 31 december 2017, leda till att biodrivmedel som produceras i dessa anläggningar inte anses uppfylla hållbarhetskriterierna enligt detta direktiv om de annars hade gjort det, under förutsättning att dessa biodrivmedel medför en minskning av växthusgasutsläpp på minst 45 %. Detta ska gälla för biodrivmedelsanläggningarnas kapacitet vid slutet av 2012.

Europaparlamentet och rådet ska sträva efter att fatta beslut senast den 31 december 2012 om sådana eventuella förslag som lagts fram av kommissionen.

7. Bilaga V får anpassas till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen, bland annat genom tillägg av värden för ytterligare produktionskedjor för biodrivmedel för samma eller för andra råvaror och genom ändring av den metod som fastställs i del C. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv, bland annat genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 25.4.

När det gäller anpassning av normalvärdena och den metod som fastställs i bilaga V, ska särskild uppmärksamhet ägnas

- redovisningsmetoden för avfall och restprodukter,
- redovisningsmetoden för samprodukter,
- redovisningsmetoden för kraftvärme, och
- den status som tilldelas skörderester som samprodukter.

Normalvärdena för biodiesel av vegetabilisk eller animalisk avfall-solja ska ses över så snart som möjligt.

Eventuella ändringar av eller tillägg till förteckningen över normalvärden i bilaga V ska uppfylla följande:

- a) Om bidraget till de totala utsläppen från en faktor är litet, om avvikelserna är begränsade eller om det är mycket dyrt eller besvärligt att fastställa de faktiska värdena, ska normalvärdena vara typiska för normala produktionsprocesser.
- b) I alla övriga fall ska normalvärdena vara konservativa jämfört med normala produktionsprocesser.

8. Detaljerade definitioner ska fastställas, inbegripet de tekniska specifikationer som krävs för de kategorier som anges i del C punkt 9 i bilaga V. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 25.4.

Artikel 20

Genomförandeåtgärder

De genomförandeåtgärder som avses i artiklarna 17.3 andra stycket, 18.3 tredje stycket, 18.6, 18.8, 19.5, 19.7 första stycket och 19.8 i det här direktivet ska även fullt ut beakta de syften som anges i artikel 7a i direktiv 98/70/EG.

Artikel 21

Särskilda bestämmelser för energi från förnybara energikällor inom transportsektorn

1. Medlemsstaterna ska se till att allmänheten utförligt informeras om tillgängligheten på samtliga olika källor för energi från förnybara energikällor i transporter och deras miljöfördelar.

Då biobränsleandelen i mineraloljederivat överstiger 10 volymprocent ska medlemsstaterna kräva att det anges vid försäljningsstället.

2. När operatörerna ska visa att de uppfyller nationella kvoter för energi från förnybara energikällor och målet om andelen energi från förnybara energikällor i samtliga transporter enligt artikel 3.4, ska bidraget från biodrivmedel som produceras från avfall, restprodukter, cellulosa från icke-livsmedel samt material som innehåller både cellulosa och lignin räknas dubbelt jämfört med andra biodrivmedel.

Artikel 22

Medlemsstaternas rapportering

1. Varje medlemsstat ska, senast den 31 december 2011 och därefter vartannat år, lämna in en rapport till kommissionen om hur främjandet och användningen av energi från förnybara energikällor utvecklas. Den sjätte rapporten, som ska lämnas in senast den 31 december 2021, ska vara den sista rapport som krävs.

Rapporten ska särskilt behandla följande:

- a) Den sektorsvisa (el, värme och kyla samt transport) och den totala andelen energi från förnybara energikällor under de två föregående kalenderåren samt de åtgärder som vidtagits eller planeras på nationell nivå för att främja tillväxten av energi från förnybara energikällor, med beaktande av det vägledande förloppet i bilaga 1 del B, i enlighet med artikel 5.
- b) Införande och funktionssätt för stödsystem och andra åtgärder för att främja energi från förnybara energikällor samt alla förändringar beträffande de åtgärder som tillämpas jämfört med dem i medlemsstaternas nationella handlingsplaner för energi från förnybara energikällor och information om hur den stödda elen fördelas till slutkunderna i enlighet med artikel 3.6 i direktiv 2003/54/EG.
- c) En beskrivning av hur medlemsstaten, i förekommande fall, lagt upp sitt stödsystem för att ta hänsyn till sådana tillämpningar av energi från förnybara energikällor som ger extra fördelar i förhållande till andra, jämförbara tillämpningar, men som samtidigt kan medföra högre kostnader, inbegripet biodrivmedel som framställs av avfall, restprodukter, cellulosa från icke-livsmedel samt material som innehåller både cellulosa och lignin.
- d) En beskrivning av hur systemet med ursprungsgarantier för el, värme och kyla från förnybara energikällor fungerar, samt vilka åtgärder som vidtagits för att göra systemet tillförlitligt och skydda det mot bedrägerier.
- e) Vilka framsteg som gjorts när det gäller att utvärdera och förbättra administrativa förfaranden i syfte att avlägsna lagstiftningsmässiga och icke-lagstiftningsmässiga hinder för utvecklingen av energi från förnybara energikällor.

- f) Vilka åtgärder som vidtagits för att säkra transmission och distribution av energi från förnybara energikällor och för att förbättra systemet eller bestämmelserna för fördelning av kostnader enligt artikel 16.3.
- g) Förändringar när det gäller tillgänglighet och användning av biomassaresurser för energiändamål.
- h) Förändringar när det gäller råvarupriser och markanvändning i medlemsstaten som kan kopplas till den ökade användningen av biomassa och andra former av energi från förnybara energikällor.
- i) Förändringar när det gäller andel biodrivmedel som framställs av avfall, restprodukter, cellulosa från icke-livsmedel samt material som innehåller både cellulosa och lignin.
- j) Den beräknade effekten av produktion av biodrivmedel och flytande biobränslen på den biologiska mångfalden, vattenresurserna, vattenkvaliteten och markkvaliteten inom medlemsstaten.
- k) Uppskattad nettominuskning av växthusgasutsläppen till följd av användningen av energi från förnybara energikällor.
- l) Beräknad överskottsproduktion av energi från förnybara energikällor jämförd med det vägledande förloppet, som kan överföras till andra medlemsstater samt den beräknade potentialen för gemensamma projekt fram till 2020.
- m) Beräknad efterfrågan på energi från förnybara energikällor från andra källor än inhemsk produktion fram till 2020.
- n) Uppgifter om hur andelen biologiskt nedbrytbart avfall i det avfall som använts för energiproduktion beräknats samt vad som gjorts för att förbättra och verifiera dessa beräkningar.

2. När medlemsstaterna uppskattar hur stor nettominuskning av växthusgasutsläppen som användningen av biodrivmedel lett till, får de, för de rapporter som avses i punkt 1, använda de typiska värden som anges i delarna A och B i bilaga V.

3. I den första rapporten ska medlemsstaten ange huruvida den avser att

- a) inrätta ett enda administrativt organ som ansvarar för godkännande, certifiering och beviljande av tillstånd för anläggningar för energi från förnybara energikällor samt hjälp till sökande,
- b) automatiskt godkänna ansökningar beträffande planering och tillstånd för anläggningar för energi från förnybara energikällor, om det ansvariga organet inte i tid tagit ställning till ansökan, eller

- c) ange geografiska områden som är lämpade för produktion av energi från förnybara energikällor i den fysiska planeringen och för uppförande av anläggningar för fjärrvärme och fjärrkyla.

4. I varje rapport ska medlemsstaten ha möjlighet att korrigera uppgifter i tidigare rapporter.

Artikel 23

Kommissionens övervakning och rapportering

1. Kommissionen ska övervaka ursprunget för biodrivmedel och flytande biobränslen som används i gemenskapen samt de konsekvenser som produktionen får på markanvändningen i gemenskapen och i de viktigaste tredjeländer som tillhandahåller produkterna, inklusive konsekvenser som beror på förflyttning. Övervakningen ska grunda sig på medlemsstaternas rapporter, som lämnats in i enlighet med artikel 22.1, och på rapporter från relevanta tredjeländer och mellanstatliga organisationer samt på vetenskapliga studier och annan information av värde. Kommissionen ska också övervaka de förändringar av råvarupriser som är kopplade till användningen av biomassa för energiändamål och dithörande positiva och negativa effekter på livsmedelstryggheten. Kommissionen ska övervaka alla anläggningar som omfattas av artikel 19.6.

2. Kommissionen ska upprätthålla en dialog och utbyta information med tredjeländer, biodrivmedelsproducenter, konsumentorganisationer och det civila samhället beträffande genomförandet av de åtgärder i detta direktiv som gäller biodrivmedel och flytande biobränslen. Den ska härvid vara särskilt uppmärksam på hur produktionen av biodrivmedel påverkar livsmedelspriserna.

3. Kommissionen ska vartannat år rapportera till Europaparlamentet och rådet på grundval av medlemsstaternas rapporter enligt artikel 22.1 och den övervakning och analys som avses i punkt 1 i den här artikeln. Den första rapporten ska överlämnas 2012.

4. När kommissionen rapporterar om minskningar av växthusgasutsläpp till följd av användning av biodrivmedel ska den använda sig av de värden som medlemsstaterna rapporterat in och samtidigt bedöma om – och i så fall hur – det uppskattade utfallet skulle ändras om även samprodukter räknades in vid användningen av substitutionsmetoden.

5. Kommissionen ska särskilt analysera följande i sina rapporter:

- a) De relativa miljömässiga fördelarna och kostnaderna med olika biodrivmedel, effekterna på biodrivmedelområdet av gemenskapens importlagstiftning, konsekvenserna för försörjningstryggheten samt åtgärder för att uppnå balans mellan inhemsk produktion och import.
- b) Vilka effekter den ökade efterfrågan på biodrivmedel har på hållbarheten i gemenskapen och tredjeländer, med beaktande av ekonomiska och miljömässiga effekter, inbegripet konsekvenserna för den biologiska mångfalden.

- c) Möjligheterna att på ett vetenskapligt objektivt sätt identifiera geografiska områden med stor biologisk mångfald som inte omfattas av artikel 17.3.
- d) Vilka effekter den ökade efterfrågan på biomassa har på de sektorer som utnyttjar den.
- e) Tillgången på biodrivmedel som produceras från avfall, restprodukter, cellulosa från icke-livsmedel samt material som innehåller både cellulosa och lignin.
- f) Indirekta förändringar av markanvändningen i förhållande till samtliga produktionskedjor.

Kommissionen ska, om lämpligt, föreslå korrigerande åtgärder.

6. Utgående från de rapporter som lämnats in av medlemsstaterna i enlighet med artikel 22.3 ska kommissionen bedöma effektiviteten i de åtgärder medlemsstaterna vidtagit för att inrätta en enda administrativt organ som ansvarar för handläggning av ansökningar om godkännande, certifiering och tillstånd för anläggningar för energi från förnybara energikällor samt hjälp till sökande.

7. För att uppnåendet av det i artikel 3.1 avsedda målet på 20 % ska gå lättare att finansiera och samordna, ska kommissionen senast den 31 december 2010 lägga fram en plan med analys och åtgärder på området energi från förnybara energikällor, i syfte att särskilt

- a) förbättra användningen av strukturfonder och ramprogram,
- b) förbättra och öka användningen av medel från Europeiska investeringsbanken och andra offentliga finansinstitut,
- c) förbättra tillgången till riskkapital, framför allt med hjälp av en analys av genomförbarheten av ett riskdelningssystem för investeringar i energi från förnybara energikällor i gemenskapen, liknande initiativet med den globala fonden för energieffektivitet och energi från förnybara energikällor som är inriktad på tredjeländer,
- d) förbättra samordningen mellan gemenskapsstödet och nationellt stöd samt andra stödformer, och
- e) förbättra samordningen av stödet till initiativ som avser energi från förnybara energikällor vars framgång beror av insatser från aktörer i flera olika medlemsstater.

8. Senast den 31 december 2014 ska kommissionen lägga fram en rapport som särskilt ska behandla följande:

- a) En omprövning av minimisänkningen av växthusgasutsläppen som ska gälla från de datum som avses i artikel 17.2 andra stycket med utgångspunkt i en konsekvensanalys, som

i synnerhet tar hänsyn till den tekniska utvecklingen, tillgänglig teknik och tillgången till den första och andra generationens biodrivmedel som ger en kraftig minskning av växthusgasutsläppen.

- b) En omprövning av följande faktorer med avseende på det mål som avses i artikel 3.4:
 - i) Kostnadseffektiviteten hos de åtgärder som ska genomföras för att nå målet.
 - ii) Bedömning av om det är möjligt att nå målet samtidigt som biodrivmedelproduktionens hållbarhet säkerställs i gemenskapen och i tredjeländer, och med hänsyn till de ekonomiska, miljömässiga och sociala konsekvenserna, inklusive indirekta konsekvenser för den biologiska mångfalden, samt kommersiell tillgänglighet av andra generationens biodrivmedel.
 - iii) Konsekvenserna av genomförandet av målet på tillgång till livsmedel till överkomliga priser.
 - iv) Den kommersiella tillgången till elfordon, hybridfordon och vätgasdrivna fordon samt de metoder som valts för att beräkna andelen energi från förnybara energikällor inom transportsektorn.
 - v) Bedömningen av de specifika marknadsvillkoren, i synnerhet med hänsyn till marknader där transportdrivmedel utgör mer än hälften av den slutliga energianvändningen och marknader som är helt beroende av importerade biodrivmedel.
- c) En utvärdering av genomförandet av detta direktiv, särskilt när det gäller samarbetsmekanismer, för att se till att de gör det möjligt för medlemsstaterna att fortsätta använda de nationella stödssystem som avses i artikel 3.3 och således nå de nationella mål som anges i bilaga I när det gäller det bästa förhållandet mellan kostnad och nytta, teknisk utveckling, samt av vilka slutsatser som kan dras för att nå målet att 20 % av energin ska komma från förnybara energikällor på gemenskapsnivå.

På grundval av denna rapport ska kommissionen vid behov lägga fram förslag för Europaparlamentet och rådet där ovanstående faktorer tas upp, särskilt följande:

- Såvitt avser faktorerna i led a: ändring av den minimisänkningen av växthusgasutsläppen som anges i det ledet.
- Såvitt avser faktorerna i led c: lämpliga anpassningar av de samarbetsåtgärder som föreskrivs i detta direktiv för att förbättra deras effektivitet att uppnå målet om 20 %. Detta förslag ska varken påverka målet om 20 % eller medlemsstaternas kontroll över nationella stödssystem och samarbetsåtgärder.

9. Kommissionen ska 2018 lägga fram en färdplan för energi från förnybara energikällor för perioden efter 2020.

Denna färdplan ska vid behov åtföljas av förslag till Europaparlamentet och rådet för perioden efter 2020. I färdplanen ska det tas hänsyn till de erfarenheter som gjorts vid genomförandet av detta direktiv samt den tekniska utvecklingen inom området energi från förnybara energikällor.

10. Kommissionen ska 2021 lägga fram en rapport med en översyn av tillämpningen av detta direktiv. I rapporten ska det särskilt tas upp vilken roll följande faktorer spelat för att göra det möjligt för medlemsstaterna att nå de nationella mål som anges i bilaga I när det gäller det bästa förhållandet mellan kostnad och nytta:

- a) Arbetet med att ta fram prognoser och nationella handlingsplaner för energi från förnybara energikällor.
- b) Effektiviteten i samarbetsmekanismerna.
- c) Den tekniska utvecklingen inom området energi från förnybara energikällor, också hur användningen av biodrivmedel inom kommersiell luftfart utvecklats.
- d) Effektiviteten i de nationella stödsystemen.
- e) Slutsatserna i de rapporter från kommissionen som avses i punkterna 8 och 9.

Artikel 24

Öppenhetsplattform

1. Kommissionen ska inrätta en offentlig öppenhetsplattform on-line. Denna plattform ska bidra till att öka öppenheten samt underlätta och främja samarbete mellan medlemsstaterna, särskilt i fråga om de statistiska överföringar som avses i artikel 6 och de gemensamma projekt som avses i artiklarna 7 och 9. Dessutom kan plattformen användas till att offentliggöra relevant information som kommissionen eller en medlemsstat anser vara av stor betydelse för detta direktiv och för att uppnå dess mål.

2. Genom öppenhetsplattformen ska kommissionen offentliggöra följande uppgifter, i tillämpliga fall i en aggregerad form där konfidentialiteten för kommersiellt känsliga uppgifter bevaras:

- a) Medlemsstaternas nationella handlingsplaner för energi från förnybara energikällor.
- b) Medlemsstaternas prognosdokument enligt artikel 4.3, så snart som möjligt kompletterade med kommissionens sammanfattning av överskottsproduktion och uppskattad efterfrågan på import.
- c) Medlemsstaternas erbjudanden om samarbete kring statistiska överföringar eller gemensamma projekt på begäran av den berörda medlemsstaten.

d) De uppgifter som avses i artikel 6.2 om statistiska överföringar mellan medlemsstater.

e) De uppgifter som avses i artikel 7.2 och 7.3 och artikel 9.4 och 9.5 om gemensamma projekt.

f) Medlemsstaternas nationella rapporter enligt artikel 22.

g) Kommissionens rapporter enligt artikel 23.3.

Kommissionen ska dock inte offentliggöra de prognosdokument från medlemsstaterna som avses i artikel 4.3 och de uppgifter i medlemsstaternas nationella rapporter som avses i artikel 22.1 led l och m om den medlemsstat som lämnat in uppgifterna begär det.

Artikel 25

Kommittéer

1. Förutom i de fall som avses i punkt 2 ska kommissionen biträdas av kommittén för energi från förnybara energikällor.

2. Såvitt avser frågor som rör hållbarhet för biodrivmedel och flytande biobränslen ska kommissionen biträdas av kommittén för hållbarhet för biodrivmedel och flytande biobränslen.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 3 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

4. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5a.1–5a.4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Artikel 26

Ändringar och upphävanden

1. I direktiv 2001/77/EG ska artiklarna 2, 3.2 och 4–8 utgå med verkan från och med den 1 april 2010.

2. I direktiv 2003/30/EG ska artiklarna 2, 3.2, 3.3, 3.5, 5 och 6 utgå med verkan från och med den 1 april 2010.

3. Direktiv 2001/77/EG och 2003/30/EG ska upphöra att gälla med verkan från och med den 1 januari 2012.

Artikel 27

Införlivande

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4.1, 4.2 och 4.3, ska medlemsstaterna sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 5 december 2010.

När en medlemsstat antar dessa åtgärder ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 28

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 29

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 23 april 2009.

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande
H.-G. PÖTTERING

På rådets vägnar
Ordförande
P. NEČAS

BILAGA I

Nationella övergripande mål för andelen energi från förnybara energikällor av den slutliga energianvändningen (brutto) 2020 ⁽¹⁾

A. Nationella övergripande mål

	Andel energi från förnybara energikällor i den slutliga energianvändningen (brutto) 2005 (S_{2005})	Mål beträffande andelen energi från förnybara energikällor i den slutliga energianvändningen (brutto) 2020 (S_{2020})
Belgien	2,2 %	13 %
Bulgarien	9,4 %	16 %
Tjeckien	6,1 %	13 %
Danmark	17,0 %	30 %
Tyskland	5,8 %	18 %
Estland	18,0 %	25 %
Irland	3,1 %	16 %
Grekland	6,9 %	18 %
Spanien	8,7 %	20 %
Frankrike	10,3 %	23 %
Italien	5,2 %	17 %
Cypern	2,9 %	13 %
Lettland	32,6 %	40 %
Litauen	15,0 %	23 %
Luxemburg	0,9 %	11 %
Ungern	4,3 %	13 %
Malta	0,0 %	10 %
Nederländerna	2,4 %	14 %
Österrike	23,3 %	34 %
Polen	7,2 %	15 %
Portugal	20,5 %	31 %
Rumänien	17,8 %	24 %
Slovenien	16,0 %	25 %
Slovakien	6,7 %	14 %
Finland	28,5 %	38 %
Sverige	39,8 %	49 %
Förenade kungariket	1,3 %	15 %

B. Vägledande förlopp

Det vägledande förlopp som avses i artikel 3.2 ska bestå av följande andelar energi från förnybara energikällor:

$S_{2005} + 0,20 + (S_{2020} - S_{2005})$, som ett genomsnitt för tvåårsperioden 2011–2012

$S_{2005} + 0,30 (S_{2020} - S_{2005})$, som ett genomsnitt för tvåårsperioden 2013–2014

⁽¹⁾ För att det ska vara möjligt att uppnå de nationella målen enligt denna bilaga framhålls att riktlinjerna för statligt stöd till miljöskydd erkänner det fortsatta behovet av nationella stödmekanismer för främjande av energi från förnybara energikällor.

$S_{2005} + 0,45 (S_{2020} - S_{2005})$, som ett genomsnitt för tvåårsperioden 2015–2016

$S_{2005} + 0,65 (S_{2020} - S_{2005})$, som ett genomsnitt för tvåårsperioden 2017–2018

där

S_{2005} = medlemsstatens andel 2005 enligt tabellen i del A,

och

S_{2020} = medlemsstatens andel 2020 enligt tabellen i del A.

BILAGA II

Normaliseringsregel för att redovisa el från vattenkraft och vindkraft

Följande regel ska tillämpas vid redovisningen av el från vattenkraft i en medlemsstat:

$$Q_{N(norm)} = C_N \times \left[\sum_{i=N-14}^N \frac{Q_i}{C_i} \right] / 15$$

där

N = referensår,

$Q_{N(norm)}$ = normaliserad el som producerats i samtliga vattenkraftverk i medlemsstaten under år N , för redovisningsändamål,

Q_i = mängden el som faktiskt producerats i samtliga vattenkraftverk i medlemsstaten under år i , mätt i GWh, med undantag för den produktion i pumpkraftverk som kommer från tidigare uppumpat vatten,

C_i = den totala installerade kapaciteten, exklusive pumpad lagring, i samtliga vattenkraftverk i medlemsstaten vid slutet av år i , mätt i MW.

Följande regel ska tillämpas vid redovisningen av el från vindkraft i en medlemsstat:

$$Q_{N(norm)} = \frac{C_N + C_{N-1}}{2} \times \frac{\sum_{i=N-n}^N Q_i}{\sum_{j=N-n}^N \left(\frac{C_j + C_{j-1}}{2} \right)}$$

där

N = referensår,

$Q_{N(norm)}$ = normaliserad el som producerats i samtliga vindkraftverk i medlemsstaten under år N , för redovisningsändamål,

Q_i = mängden el som faktiskt producerats i samtliga vindkraftverk i medlemsstaten under år i , mätt i GWh,

C_j = den totala installerade kapaciteten i samtliga vindkraftverk i medlemsstaten vid slutet av år j , mätt i MW,

n = 4 eller det antal år som föregår år N och för vilka uppgifter om kapacitet och produktion finns tillgängliga för medlemsstaten i fråga, beroende på vilket som är lägst.

BILAGA III

Energiinnehåll i transportdrivmedel

Drivmedel	Energiinnehåll per viktenhet (effektivt värmevärde, MJ/kg)	Energiinnehåll per volymenhet (effektivt värmevärde, MJ/l)
Bioetanol (etanol som framställs av biomassa)	27	21
Bio-ETBE (etyltertiärbutyleter som framställs med bioetanol som råvara)	36 (varav 37 % från förnybara energikällor)	27 (varav 37 % från förnybara energikällor)
Biometanol (metanol som framställs av biomassa för användning som biodrivmedel)	20	16
Bio-MTBE (metyltertiärbutyleter som framställs med biometanol som råvara)	35 (varav 22 % från förnybara energikällor)	26 (varav 22 % från förnybara energikällor)
Biodimetyleter (dimetyleter som framställs av biomassa för användning som biodrivmedel)	28	19
Bio-TAEE (tert-amyletyleter som framställs med bioetanol som råvara)	38 (varav 29 % från förnybara energikällor)	29 (varav 29 % från förnybara energikällor)
Biobutanol (butanol som framställs av biomassa för användning som biodrivmedel)	33	27
Biodiesel (metylester av dieselkvalitet som framställs av vegetabilisk eller animalisk olja, för användning som biodrivmedel)	37	33
Fischer-Tropsch-diesel (ett syntetiskt kolväte eller en blandning av syntetiska kolväten som framställs av biomassa)	44	34
Vätebehandlad vegetabilisk olja (vegetabilisk olja som termokemiskt behandlats med väte)	44	34
Ren vegetabilisk olja (olja som framställs av oljeväxter genom pressning, extraktion eller liknande metoder, oraffinerad eller raffinerad men kemiskt oförändrad, förutsatt att den kan användas i den typ av motorer det gäller och att den uppfyller utsläppskraven)	37	34
Biogas (bränslegas som framställs av biomassa eller av den biologiskt nedbrytbara delen av avfall, som kan renas till naturgaskvalitet, för användning som biodrivmedel eller vedgas)	50	—
Bensin	43	32
Diesel	43	36

BILAGA IV

Certifiering av installatörer

De certifieringssystem eller motsvarande kvalificeringssystem som avses i artikel 14.3 ska grundas på följande kriterier:

1. Certifierings- eller kvalificeringsprocessen ska vara transparent och tydligt beskriven av medlemsstaten eller av det administrativa organ som medlemsstaten utsett.
2. Installatörer av anläggningar för biomassa, värmepumpar, ytnära jordvärme och solceller och solfångare ska certifieras genom ett ackrediterat utbildningsprogram eller av en ackrediterad utbildningsleverantör.
3. Ackrediteringen av utbildningsprogrammet eller utbildningsleverantören ska göras av medlemsstaterna eller av de administrativa organ som dessa utsett. Det ackrediterande organet ska se till att det utbildningsprogram som utbildningsleverantören tillhandahåller har såväl kontinuitet som regional eller nationell täckning. Utbildningsleverantören ska ha lämplig teknisk utrustning för att ge praktisk utbildning, inbegripet viss laboratorieutrustning eller liknande. Utbildningsleverantören ska också, förutom den grundläggande utbildningen, tillhandahålla kortare repetitionskurser i aktuella frågor, inbegripet ny teknik, för att möjliggöra livslångt lärande om installationsarbete. Utbildningsleverantören kan vara tillverkaren av utrustningen eller systemet, institut eller organisationer.
4. Utbildningen för att certifiera eller kvalificera installatörer ska innehålla både teoretiska och praktiska moment. I slutet av utbildningen ska installatören ha nödvändiga färdigheter för att installera den utrustning och de system som motsvarar kundens behov av prestanda och funktionssäkerhet, uppvisa god yrkesskicklighet samt följa alla gällande normer och standarder, inbegripet dem som gäller energi- och miljömärkning.
5. Utbildningen ska avslutas med ett prov, och de deltagare som klarar provet ska få ett intyg eller en kvalificering. Provet ska innehålla ett praktiskt moment där deltagarna får visa att de kan installera värmepannor eller kaminer som eldas med biomassa, värmepumpar, ytnära jordvärme, solceller eller solfångare.
6. I de certifieringssystem eller motsvarande kvalifikationssystem som avses i artikel 14.3 ska följande riktlinjer vederbörligen beaktas:
 - a) Ackrediterade utbildningsprogram bör erbjudas installatörer med yrkeserfarenhet som har genomgått, eller som håller på att genomgå, någon av följande utbildningar:
 - i) För installatörer av värmepannor och kaminer som eldas med biomassa: utbildning som rörmokare, rörläggare eller värmeingenjör, eller som tekniker med specialisering på sanitets-, värme- eller kylutrustning.
 - ii) För installatörer av värmepumpar: utbildning som rörmokare eller kylingenjör och med grundläggande färdigheter inom el och rörmokeri (kapning av rör, lödning och limning av rörskarvar, värmeisolerings, tätning av kopplingar, läckagetester samt installation av värme- och kylsystem).
 - iii) När det gäller installatörer av solceller och solfångare: utbildning som rörmokare eller elektriker och med färdigheter inom rörmokeri, el och takläggning, inbegripet kunskaper i lödning och limning av rörskarvar, tätning av kopplingar samt läckagetester (rörmokeri), färdigheter när det gäller elinstallation samt kännedom om vanliga takmaterial, stänkleck o.dyl. samt vanliga tätningsmetoder.
 - iv) Yrkesutbildning som ger installatören relevanta färdigheter motsvarande 3 års utbildning i de färdigheter som anges i a, b eller c, inbegripet både teoriundervisning och utbildning på en arbetsplats.
 - b) Den teoretiska delen av utbildningen för installatörer av värmepannor och kaminer som eldas med biomassa bör ge en överblick över marknadsläget för biomassa och täcka ekologiska aspekter, biodrivmedel, logistik, brandskydd och därtill kopplade stöd och subventioner, förbränningsmetoder, eldningsystem, optimala hydrauliska lösningar, kostnads- och lönsamhetskalkyler, samt utformning, installation och underhåll av värmepannor och kaminer som eldas med biomassa. Utbildningen bör också ge goda kunskaper om samtliga europeiska standarder för biomassateknik och biodrivmedel, t.ex. pellets, samt om nationell lagstiftning och gemenskapslagstiftning som gäller biomassa.

- c) Den teoretiska delen av utbildningen för installatörer av värmepumpar bör ge en överblick över marknadsläget för värmepumpar och täcka geotermiska resurser och marktemperaturer i olika regioner, identifiering av jord- och bergarter med avseende på värmeledningsförmåga, bestämmelser om utnyttjande av geotermiska resurser, möjligheter att använda värmepumpar i byggnader och fastställande av vilket värmepumpssystem som är lämpligast, kunskap om deras tekniska krav, säkerhet, luftfiltrering, sammankoppling med värmekällan och systemets utformning. Utbildningen bör också ge goda kunskaper om samtliga europeiska standarder för värmepumpar samt om tillämplig nationell lagstiftning och gemenskapslagstiftning. Installatören ska ha följande nyckelkompetenser:
- i) En grundläggande förståelse av de fysikaliska och operativa principerna för en värmepump, inbegripet egenskaperna hos värmepumpens cirkulationssystem, nämligen förhållandet mellan låg temperatur hos värme-sänkan, hög temperatur hos värmekällan, och systemets effektivitet, samt bestämning av värmefaktorn (COP) och årsvärmefaktorn (SPF).
 - ii) Förståelse av de olika komponenterna i värmepumpens cirkulationssystem och deras funktion, inbegripet kompressor, expansionsventil, förångare, kondensor, fixturer och kopplingar, smörjolja, köldmedium samt möjligheterna till överhettning, underkyllning och kylning med värmepumpar.
 - iii) Förmåga att välja och dimensionera komponenter i typiska installationssituationer, inbegripet bestämning av standardvärden för värmelasten i olika byggnader och för varmvattenproduktion på grundval av energi-användningen, beräkning av värmepumpens önskade kapacitet utifrån värmelasten för varmvattenproduk-tion och byggnadens lagringsmassa samt i händelse av diskontinuerlig strömförsörjning, val av komponenter till ackumulatortanken och beräkning av tankens volym samt integrering av ett extra värmesystem.
- d) Den teoretiska delen av utbildningen för installatörer av solceller och solfångare bör ge en överblick över marknadsläget för solenergiprodukter samt kostnads- och lönsamhetskalkyler och täcka ekologiska aspekter, kompo-nenter, egenskaper hos och dimensionering av solenergisystem, val av rätt system och dimensionering av komponenter, beräkning av värmebehovet, brandskydd och därtill kopplade stöd och subventioner samt utformning, installation och underhåll av solceller och solfångare. Utbildningen bör också ge goda kunskaper om samtliga europeiska standarder för teknik och certifiering, t.ex. Solar Keymark, samt om nationell lagstiftning och gemenskapslagstiftning. Installatören bör ha följande nyckelkompetenser:
- i) Förmåga att arbeta säkert med de redskap och den utrustning som krävs, att följa normer och standarder för säkerhet, och att uppmärksamma sådana risker vid rörmokeri, elarbeten m.m. som är förbundna med solenergiinstallationer.
 - ii) Förmåga att identifiera sådana system och komponenter som utmärker aktiva och passiva system, inbegripet den mekaniska konstruktionen, samt bestämma komponenternas läge och hela systemets utformning och sammansättning.
 - iii) Förmåga att avgöra hur stor installationsyta som krävs, riktning och lutning på solceller och solfångare med beaktande av skuggning, solexponering, strukturell integritet, installationens lämplighet för byggnaden och klimatet, val av lämplig installationsmetod för olika typer av tak samt jämvikt för den systemutrustning som krävs för installationen.
 - iv) När det gäller solcellssystem krävs särskilt förmåga att anpassa den elektriska utformningen, inbegripet att bestämma normal belastningsström, välja lämpliga typer av ledare och lämplig märkkapacitet för varje elek-trisk krets, bestämma lämplig storlek, märkkapacitet och placering för all ansluten utrustning och alla del-system samt välja en lämplig sammankopplingspunkt.
- e) Intyget som utfärdas till installatörerna bör vara tidsbegränsat, så att det krävs att man går en repetitionskurs för att få behålla certifieringen.
-

BILAGA V

Bestämmelser för beräkning av växthusgaspåverkan av biodrivmedel, flytande biobränslen och deras fossila motsvarigheter

A. Typiska värden och normalvärden för biodrivmedel när de produceras utan några nettoutsläpp av koldioxidkvivalenter till följd av förändrad markanvändning

Produktionskedja för biodrivmedel	Typiskt värde för minskningen av växthusgasutsläpp	Normalvärde för minskningen av växthusgasutsläpp
Etanol av sockerbetor	61 %	52 %
Etanol av vete (processbränsle inte specificerat)	32 %	16 %
Etanol av vete (brunkol som processbränsle i kraftvärmeverk)	32 %	16 %
Etanol av vete (naturgas som processbränsle i konventionell panna)	45 %	34 %
Etanol av vete (naturgas som processbränsle i kraftvärmeverk)	53 %	47 %
Etanol av vete (halm som processbränsle i kraftvärmeverk)	69 %	69 %
Etanol av majs, producerad inom gemenskapen (naturgas som processbränsle i kraftvärmeverk)	56 %	49 %
Etanol av sockerrör	71 %	71 %
ETBE (etyltertiärbutyleter), andel från energiförnybara källor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för etanol som används	
TAAE (tert-amyletyleter), andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för etanol som används	
Biodiesel av raps	45 %	38 %
Biodiesel av solros	58 %	51 %
Biodiesel av sojaböner	40 %	31 %
Biodiesel av palmolja (processen inte specificerad)	36 %	19 %
Biodiesel av palmolja (processen i oljefabriken sker med omhändertagande av metan)	62 %	56 %
Biodiesel av vegetabilisk eller animalisk (*)avfallsolja	88 %	83 %
Vätebehandlad vegetabilisk olja av raps	51 %	47 %
Vätebehandlad vegetabilisk olja av solros	65 %	62 %
Vätebehandlad vegetabilisk olja av palmolja (processen inte specificerad)	40 %	26 %
Vätebehandlad vegetabilisk olja av palmolja (processen i oljefabriken sker med omhändertagande av metan)	68 %	65 %
Ren vegetabilisk olja av raps	58 %	57 %
Biogas av organiskt kommunalt avfall, i form av komprimerad naturgas	80 %	73 %
Biogas från flytande gödsel, i form av komprimerad naturgas	84 %	81 %
Biogas från fast gödsel, i form av komprimerad naturgas	86 %	82 %

(*) Inkluderar inte animalisk olja som produceras från animaliska biprodukter som klassificeras som kategori 3-material i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 av den 3 oktober 2002 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel (!).

(!) EGT L 273, 10.10.2002, s. 1.

- B. Uppskattade typiska värden respektive normalvärden för framtida biodrivmedel som inte, eller bara i försumbar omfattning, fanns på marknaden i januari 2008, när de produceras utan några nettoutsläpp av koldioxidekvivalenter till följd av förändrad markanvändning

Produktionskedja för biodrivmedel	Typiskt värde för minskningen av växthusgasutsläpp	Normalvärde för minskningen av växthusgasutsläpp
Etanol av vetehalm	87 %	85 %
Etanol av virkesavfall	80 %	74 %
Etanol av odlad skog	76 %	70 %
Fischer-Tropsch-diesel av virkesavfall	95 %	95 %
Fischer-Tropsch-diesel av odlad skog	93 %	93 %
DME (dimetyleter) av virkesavfall	95 %	95 %
DME av odlad skog	92 %	92 %
Metanol av virkesavfall	94 %	94 %
Metanol av odlad skog	91 %	91 %
MTBE (metylteriärbutyleter), andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för metanol som används	

C. Metod

1. Växthusgasutsläppen från produktion och användning av transportdrivmedel, biodrivmedel och flytande bibränslen beräknas enligt följande:

$$E = e_{ec} + e_l + e_p + e_{td} + e_u - e_{sca} - e_{ccs} - e_{ccr} - e_{ee},$$

där

- E = totala utsläpp från användningen av bränslet,
 e_{ec} = utsläpp från utvinning eller odling av råvaror,
 e_l = på år fördelade utsläpp från förändringar av kollagret till följd av förändrad markanvändning,
 e_p = utsläpp från bearbetning,
 e_{td} = utsläpp från transport och distribution,
 e_u = utsläpp från bränsle som används,
 e_{sca} = utsläppsminskningar genom beständig inlagring av kol i marken genom förbättrad jordbruksmetoder,
 e_{ccs} = utsläppsminskningar genom avskiljning av koldioxid och geologisk lagring,
 e_{ccr} = utsläppsminskningar genom avskiljning och ersättning av koldioxid, och
 e_{ee} = utsläppsminskningar genom överskottsel vid kraftvärmeproduktion.

Utsläpp från tillverkning av maskiner och utrustning ska inte räknas med.

2. Växthusgasutsläpp från bränslen, E , ska uttryckas som gram koldioxidekvivalenter per MJ bränsle, $\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$.
3. Med undantag från punkt 2 får värden för transportdrivmedel som beräknas i form av $\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$ anpassas för att ta hänsyn till skillnader mellan bränslen när det gäller mängden nyttigt arbete, uttryckt som km/MJ . Sådana anpassningar får bara göras om man kan visa att det finns skillnader i mängden nyttigt arbete som utförts.
4. De minskade växthusgasutsläppen till följd av användningen av biodrivmedel och flytande bibränslen beräknas enligt följande:

$$\text{UTSLÄPPSMINSKNING} = (E_F - E_B)/E_F,$$

där

- E_B = totala utsläpp från biodrivmedlet eller flytande bibränsle,
 E_F = totala utsläpp från den fossila motsvarigheten.

5. De växthusgaser som omfattas av punkt 1 är CO₂, N₂O och CH₄. Vid beräkningen av koldioxidekvivalenter ska följande värden användas för dessa gaser:

CO₂: 1

N₂O: 296

CH₄: 23

6. Utsläpp från extraktion eller odling av råvaror, e_{ec} , ska omfatta utsläpp från själva extraktions- eller odlingsprocessen, från insamlingen av råvaror, från avfall och utlakning, och från produktionen av kemikalier eller produkter som används vid uttag eller odling. Avskiljning av koldioxid vid odlingen av råvaror ska inte räknas med. Certifierade minskningar av växthusgasutsläppen från fackling vid oljeproduktionsanläggningar överallt i världen ska dras av. Då man uppskattar utsläppen från odling är det tillåtet att, i stället för faktiska värden, utgå från medelvärden från geografiska områden som är mindre än de som används vid beräkningen av normalvärden.

7. De årliga utsläppen från kollagerförändringar till följd av ändrad markanvändning, e_l , beräknas genom att de totala utsläppen fördelas jämnt över 20 år. Följande formel ska användas:

$$e_l = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B \text{ (}^1\text{)},$$

där

e_l = årligt växthusgasutsläpp från kollagerförändringar till följd av ändrad markanvändning (uttryckt som massan koldioxidekvivalenter per enhet biobränsleenergi),

CS_R = kollager per ytenhet för referensmarkanvändningen (uttryckt som massan kol per ytenhet, inbegripet både mark och vegetation). Referensmarkanvändningen är den användning som marken hade antingen i januari 2008 eller 20 år innan råvaran erhöles, beroende på vilket som inträffar senare,

CS_A = kollager per ytenhet för den faktiska markanvändningen (uttryckt som massan kol per ytenhet, inbegripet både mark och vegetation); om kollagret ackumuleras under mer än ett år ska det värde som tilldelas CS_A vara det beräknade lagret per ytenhet efter tjugo år eller när grödan når mognad, beroende på vilket som inträffar först,

P = grödans produktivitet (uttryckt som mängden energi från biodrivmedel och flytande biobränslen per ytenhet per år), och

e_B = bonus på 29 gCO₂eq/MJ biodrivmedel eller flytande biobränsle, om biomassa erhålls från återställd skadad mark under de förutsättningar som anges i punkt 8.

8. Bonusen på 29 gCO₂eq/MJ ska beviljas om det kan styrkas att marken

a) i januari 2008 inte användes för jordbruk eller annan verksamhet, och

b) faller inom någon av följande kategorier:

i) Allvarligt skadad mark, inbegripet mark som tidigare användes för jordbruk.

ii) Kraftigt förorenad mark.

Bonusen på 29 gCO₂eq/MJ ska vara tillämplig upp till 10 år från och med dagen för omställning av marken till jordbruk, om en regelbunden ökning av kollagret och en betydande minskning av erosionen för mark enligt led i garanteras och markföroreningen för mark enligt led ii minskas.

9. Kategorierna i punkt 8 b definieras enligt följande:

a) *allvarligt skadad mark*: mark som under en längre tid antingen har försälsats i betydande omfattning eller vars halt av organiska ämnen varit särskilt låg och som drabbats av kraftig erosion.

b) *kraftigt förorenad mark*: mark som är olämplig för livsmedels- eller foderproduktion på grund av markförorening.

Sådan mark ska inbegripa mark som varit föremål för ett kommissionsbeslut i enlighet med artikel 18.4 fjärde stycket.

(¹) Den kvot som erhålls när molekylvikten för CO₂ (44,010 g/mol) divideras med molekylvikten för kol (12,011 g/mol) är lika med 3,664.

10. Kommissionen ska senast den 31 december 2009 anta riktlinjer för beräkning av kollager på land med utgångspunkt i 2006 års IPCC Guidelines for National Greenhouse Gas Inventories – volym 4. Kommissionens riktlinjer ska ligga till grund för beräkningen av kollager på land vid tillämpningen av detta direktiv.

11. Utsläpp från bearbetning, e_p , ska omfatta utsläpp från själva bearbetningen, från avfall och läckage, och från produktionen av kemikalier och produkter som används vid bearbetningen.

När man ska redovisa användningen av sådan el som inte producerats i bränsleproduktionsanläggningen ska växthusgasutsläppen vid produktion och distribution av denna el antas motsvara de genomsnittliga utsläppen vid produktion och distribution av el i en angiven region. Med undantag från denna bestämmelse får producenter använda sig av ett genomsnittsvärde för en enskild anläggning för elproduktion när det gäller el som producerats av den anläggningen, förutsatt att den inte är ansluten till elnätet.

12. Utsläpp från transporter och distribution, e_{td} , ska omfatta utsläpp från transport och lagring av råvaror och halvfabrikat och från lagring och distribution av färdigt material. Utsläpp från transporter och distribution som ska beaktas enligt punkt 6 ska inte omfattas av den här punkten.

13. Utsläpp från bränsle som används, e_w , ska antas vara noll för biodrivmedel och flytande bibränslen.

14. Minskade utsläpp genom avskiljning av koldioxid och geologisk lagring, e_{ccs} , som inte redan har redovisats i e_p , ska begränsas till utsläpp som undviks genom avskiljning och upptag av koldioxid med direkt koppling till extraktion, transport, bearbetning och distribution av bränsle.

15. Minskade utsläpp genom avskiljning och ersättning av koldioxid, e_{ccr} , ska begränsas till utsläpp som undviks genom avskiljning av koldioxid vars kol kommer från biomassa och som ersätter koldioxid av fossilt ursprung som används i kommersiella produkter och tjänster.

16. Minskade utsläpp genom överskottsel vid kraftvärmeproduktion, e_{ov} , ska beaktas i förhållande till överskottsel som producerats i bränsleproduktionssystem med kraftvärme, utom då det bränsle som används för kraftvärmeproduktionen är en produkt som erhålles tillsammans med drivmedlet i samma process (samprodukt) och som inte består av skörderester från jordbruket. Vid redovisningen av denna överskottsel ska kraftvärmeenheten antas vara så stor som krävs för att precis fylla minimibehovet av värme för bränsleproduktionen. De minskade växthusgasutsläpp som är kopplade till denna överskottsel ska antas motsvara mängden växthusgas som skulle släppas ut om en lika stor mängd el producerades i ett kraftverk där samma bränsle användes som i kraftvärmeenheten.

17. Om en bränsleproduktionsprocess både producerar det bränsle för vilket utsläpp beräknas och en eller flera andra produkter (samprodukter), ska växthusgasutsläppen fördelas mellan bränslet (eller dess mellanprodukt) och samprodukterna i förhållande till deras energiinnehåll (fastställt som det lägre värmevärdet när det gäller andra samprodukter än el).

18. Vid beräkningen i punkt 17 ska de utsläpp som fördelas bestå av $e_{cc} + e_l + e_{td}$ och fraktioner av e_p , e_{td} och e_{cc} som äger rum till och med det processteg där en samprodukt bildas. Om samprodukter redan har fått en sådan "tilldelning" i samband med ett tidigare processteg i livscykeln, ska i detta syfte fraktionen av de utsläpp som kopplas till det senaste processteget i produktionen av det mellanliggande bränslet användas i stället för de totala utsläppen vid beräkning av utsläpp från drivmedelsproduktionen.

När det gäller biodrivmedel och flytande bibränslen ska alla samprodukter, inbegripet el som inte omfattas av punkt 16, tas med i denna beräkning, utom skörderester som halm, bagass, skal, majscolvar och nötskal. Samprodukter med negativt energiinnehåll ska anses ha energiinnehållet noll då man gör beräkningen.

Avfall och skörderester som halm, bagass, skal, majscolvar och nötskal, liksom bearbetningsrester, inklusive råglycerin (glycerin som inte är raffinerat), ska anses ha värdet noll när det gäller växthusgasutsläppen över en livscykel, fram till dess att dessa material samlas in.

När det gäller bränslen som produceras i raffinaderier ska analysenheten för beräkningen i punkt 17 utgöras av raffinaderiet.

19. Vid beräkningen i punkt 4 ska den fossila motsvarigheten E_f till biodrivmedel vara de senast tillgängliga faktiska genomsnittsutsläppen från den fossila delen av bensin och diesel som förbrukats i gemenskapen enligt rapporteringen i enlighet med direktiv 98/70/EG. Om sådana uppgifter saknas ska värdet 83,8 gCO_{2eq}/MJ användas.

Vid beräkningen i punkt 4 ska den fossila motsvarigheten E_F till flytande bibränslen som används för elproduktion vara 91 gCO_{2eq}/MJ.

Vid beräkningen i punkt 4 ska den fossila motsvarigheten E_F till flytande bibränslen som används för värmeproduktion vara 77 gCO_{2eq}/MJ.

Vid beräkningen i punkt 4 ska den fossila motsvarigheten E_F till flytande bibränslen som används för kraftvärmeproduktion vara 85 gCO_{2eq}/MJ.

D. Disaggregerade normalvärden för biodrivmedel och flytande bibränslen

Disaggregerade normalvärden för odling: " e_{ec} " enligt definitionen i del C i denna bilaga

Produktionskedja för biodrivmedel och flytande bibränslen	Typiskt värde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)	Normalvärde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol av sockerbetor	12	12
Etanol av vete	23	23
Etanol av majs, producerad inom gemenskapen	20	20
Etanol av sockerrör	14	14
ETBE, andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för etanol som används	
TAAE, del från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för etanol som används	
Biodiesel av raps	29	29
Biodiesel av solros	18	18
Biodiesel av sojaböner	19	19
Biodiesel av palmolja	14	14
Biodiesel av vegetabilisk eller animalisk (*)avfallsolja	0	0
Vätebehandlad vegetabilisk olja av raps	30	30
Vätebehandlad vegetabilisk olja av solros	18	18
Vätebehandlad vegetabilisk olja av palmolja	15	15
Ren vegetabilisk olja av raps	30	30
Biogas av organiskt kommunalt avfall, i form av komprimerad naturgas	0	0
Biogas från flytande gödsel, i form av komprimerad naturgas	0	0
Biogas från fast gödsel, i form av komprimerad naturgas	0	0

(*) Inkluderar inte animalisk olja som produceras från animaliska biprodukter som klassificeras som kategori 3-material i enlighet med förordning (EG) nr 1774/2002.

Disaggregerade normalvärden för bearbetning (inbegripet överskottsel): " $e_p - e_{ec}$ " enligt definitionen i del C i denna bilaga

Produktionskedja för biodrivmedel och flytande bibränslen	Typiskt värde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)	Normalvärde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol av sockerbetor	19	26
Etanol av vete (processbränsle inte specificerat)	32	45
Etanol av vete (brunkol som processbränsle i kraftvärmeverk)	32	45
Etanol av vete (naturgas som processbränsle i konventionell panna)	21	30
Etanol av vete (naturgas som processbränsle i kraftvärmeverk)	14	19

Produktionskedja för biodrivmedel och flytande bibränslen	Typiskt värde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)	Normalvärde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol av vete (halm som processbränsle i kraftvärmeverk)	1	1
Etanol av majs, producerad inom gemenskapen (naturgas som processbränsle i kraftvärmeverk)	15	21
Etanol av sockerrör	1	1
ETBE, andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för etanol som används	
TAAE, andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för etanol som används	
Biodiesel av raps	16	22
Biodiesel av solros	16	22
Biodiesel av sojaböner	18	26
Biodiesel av palmolja (processen inte specificerad)	35	49
Biodiesel av palmolja (processen i oljefabriken sker med omhändertagande av metan)	13	18
Biodiesel av vegetabilisk eller animalisk avfallsolja	9	13
Vätebehandlad vegetabilisk olja av raps	10	13
Vätebehandlad vegetabilisk olja av solros	10	13
Vätebehandlad vegetabilisk olja av palmolja (processen inte specificerad)	30	42
Vätebehandlad vegetabilisk olja av palmolja (processen i oljefabriken sker med omhändertagande av metan)	7	9
Ren vegetabilisk olja från raps	4	5
Biogas av organiskt kommunalt avfall, i form av komprimerad naturgas	14	20
Biogas från flytande gödsel, i form av komprimerad naturgas	8	11
Biogas från fast gödsel, i form av komprimerad naturgas	8	11

Disaggregerade normalvärden för transport och distribution: "e_{td}" enligt definitionen i del C i denna bilaga

Produktionskedja för biodrivmedel och flytande bibränslen	Typiskt värde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)	Normalvärde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol av sockerbetor	2	2
Etanol av vete	2	2
Etanol av majs, producerad inom gemenskapen	2	2
Etanol av sockerrör	9	9
ETBE, andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för etanol som används	
TAAE, andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för etanol som används	
Biodiesel av raps	1	1
Biodiesel av solros	1	1
Biodiesel av sojaböner	13	13
Biodiesel av palmolja	5	5
Biodiesel av vegetabilisk eller animalisk avfallsolja	1	1
Vätebehandlad vegetabilisk olja av raps	1	1
Vätebehandlad vegetabilisk olja av solros	1	1
Vätebehandlad vegetabilisk olja av palmolja	5	5
Ren vegetabilisk olja av raps	1	1
Biogas av organiskt kommunalt avfall, i form av komprimerad naturgas	3	3
Biogas från flytande gödsel, i form av komprimerad naturgas	5	5
Biogas från fast gödsel, i form av komprimerad naturgas	4	4

Totalt för odling, bearbetning, transport och distribution

Produktionskedja för biodrivmedel och flytande bibränslen	Typiskt värde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)	Normalvärde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol av sockerbetor	33	40
Etanol av vete (processbränsle inte specificerat)	57	70
Etanol av vete (brunkol som processbränsle i kraftvärmeverk)	57	70
Etanol av vete (naturgas som processbränsle i konventionell panna)	46	55
Etanol av vete (naturgas som processbränsle i kraftvärmeverk)	39	44
Etanol av vete (halm som processbränsle i kraftvärmeverk)	26	26
Etanol av majs, producerad inom gemenskapen (naturgas som processbränsle i kraftvärmeverk)	37	43
Etanol av sockerrör	24	24
ETBE, andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för etanol som används	
TAAE, andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för etanol som används	
Biodiesel av raps	46	52
Biodiesel av solros	35	41
Biodiesel av sojabönor	50	58
Biodiesel av palmolja (processen inte specificerad)	54	68
Biodiesel av palmolja (processen i oljefabriken sker med omhändertagande av metan)	32	37
Biodiesel av vegetabilisk eller animalisk avfallsolja	10	14
Vätebehandlad vegetabilisk olja av raps	41	44
Vätebehandlad vegetabilisk olja av solros	29	32
Vätebehandlad vegetabilisk olja av palmolja (processen inte specificerad)	50	62
Vätebehandlad vegetabilisk olja av palmolja (processen i oljefabriken sker med omhändertagande av metan)	27	29
Ren vegetabilisk olja av raps	35	36
Biogas av organiskt kommunalt avfall, i form av komprimerad naturgas	17	23
Biogas från flytande gödsel, i form av komprimerad naturgas	13	16
Biogas från fast gödsel, i form av komprimerad naturgas	12	15

- E. Uppskattade disaggregerade normalvärden för framtida biodrivmedel och flytande bibränslen som inte, eller bara i försumbar omfattning, fanns på marknaden i januari 2008

Disaggregerade normalvärden för odling: "e_{ec}" enligt definitionen i del C i denna bilaga

Produktionskedja för biodrivmedel och flytande bibränslen	Typiskt värde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)	Normalvärde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol av vete	3	3
Etanol av virkesavfall	1	1
Etanol av odlad skog	6	6
Fischer-Tropsch-diesel av virkesavfall	1	1
Fischer-Tropsch-diesel av odlad skog	4	4
DME av virkesavfall	1	1
DME av odlad skog	5	5
Metanol av virkesavfall	1	1
Metanol av odlad skog	5	5
MTBE, andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för metanol som används	

Disaggregerade normalvärden för bearbetning (inbegripet överskottsel): " $e_p - e_{ec}$ " enligt definitionen i del C i denna bilaga

Produktionskedja för biodrivmedel och flytande bibränslen	Typiskt värde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)	Normalvärde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol av vetehalm	5	7
Etanol av träråvara	12	17
Fischer-Tropsch-diesel av träråvara	0	0
DME av träråvara	0	0
Metanol av träråvara	0	0
MTBE, andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för metanol som används	

Disaggregerade normalvärden för transport och distribution: " e_{td} " enligt definitionen i del C i denna bilaga

Produktionskedja för biodrivmedel och flytande bibränslen	Typiskt värde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)	Normalvärde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol av vetehalm	2	2
Etanol av virkesavfall	4	4
Etanol av odlad skog	2	2
Fischer-Tropsch-diesel av virkesavfall	3	3
Fischer-Tropsch-diesel av odlad skog	2	2
DME av virkesavfall	4	4
DME av odlad skog	2	2
Metanol av virkesavfall	4	4
Metanol av odlad skog	2	2
MTBE, andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för metanol som används	

Totalt för odling, bearbetning, transport och distribution

Produktionskedja för biodrivmedel och flytande bibränslen	Typiskt värde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)	Normalvärde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol av vetehalm	11	13
Etanol av virkesavfall	17	22
Etanol av odlad skog	20	25
Fischer-Tropsch-diesel av virkesavfall	4	4
Fischer-Tropsch-diesel av odlad skog	6	6
DME av virkesavfall	5	5
DME av odlad skog	7	7
Metanol av virkesavfall	5	5
Metanol av odlad skog	7	7
MTBE, andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för metanol som används	

BILAGA VI

Minimikrav för den harmoniserade mallen för den nationella handlingsplanen för energi från förnybara energikällor

1. Förväntad slutlig energianvändning

Den slutliga energianvändningen (brutto) för el, transport och värme och kyla för 2020 med beaktande av effekterna av policyåtgärderna för energieffektivitet

2. Nationella sektoriella mål för 2020 och uppskattade andelar energi från förnybara energikällor i el, värme och kyla och transport

- a) Andel energi som eftersträvas från förnybara energikällor avseende el för 2020.
- b) Beräknat förlopp för andel energi från förnybara energikällor avseende el.
- c) Andel energi som eftersträvas från förnybara energikällor avseende värme och kyla för 2020.
- d) Beräknat förlopp för andel energi från förnybara energikällor avseende värme och kyla.
- e) Beräknat förlopp för andel energi från förnybara energikällor avseende transport.
- f) Nationellt vägledande förlopp i enlighet med artikel 3.2 och del B i bilaga I.

3. Åtgärder för att uppnå målen

- a) Översyn av all policy och alla åtgärder för främjande av användningen av energi från förnybara energikällor.
- b) Särskilda åtgärder för att uppfylla kraven i artiklarna 13, 14 och 16, inbegripet behovet av att utvidga eller stärka befintlig infrastruktur för att underlätta integreringen av de mängder energi från förnybara energikällor som behövs för att nå det nationella målet för 2020, åtgärder för att påskynda godkännandeförfarandena, åtgärder för att minska icke-tekniska hinder och åtgärder avseende artiklarna 17–21.
- c) Stödsystem som tillämpas av medlemsstaten eller en grupp medlemsstater för främjande av användningen av energi från förnybara energikällor avseende el.
- d) Stödsystem som tillämpas av medlemsstaten eller en grupp medlemsstater för främjande av användningen av energi från förnybara energikällor avseende värme och kyla.
- e) Stödsystem som tillämpas av medlemsstaten eller en grupp medlemsstater för främjande av användningen av energi från förnybara energikällor avseende transport.
- f) Särskilda åtgärder för främjande av användningen av energi från biomassa, särskilt för tillvaratagande av ny biomassa, med beaktande av
 - i) tillgången på biomassa, både inhemsk och importerad,
 - ii) åtgärder för att öka tillgången på biomassa, med beaktande av andra användare av biomassa (jordbruk och skogsbaserade sektorer).
- g) Planerad användning av statistiska överföringar mellan medlemsstater och planerat deltagande i gemensamma projekt med andra medlemsstater och tredjeländer:
 - i) Den beräknade överskottsproduktion av energi från förnybara energikällor jämfört med det vägledande förloppet som skulle kunna överföras till andra medlemsstater.
 - ii) Den beräknade potentialen för gemensamma projekt.
 - iii) Den beräknade efterfrågan på energi från förnybara energikällor från andra källor än inhemsk produktion.

4. Utvärderingar

- a) Det totala förväntade bidraget från varje enskild teknik för energi från förnybara energikällor till uppnåendet av de bindande målen för 2020 och det vägledande förloppet för andelen energi från förnybara energikällor avseende el, värme och kyla samt transporter.
 - b) Det totala förväntade bidraget från energieffektivitets- och energibesparingsåtgärder till uppnåendet av de bindande målen för 2020 och det vägledande förloppet för andelen energi från förnybara energikällor avseende el, värme och kyla samt transporter.
-

BILAGA VII

Redovisning av energi från värmepumpar

Den mängd aerotermisk, geotermisk eller hydrotermisk energi som avskiljs från värmepumpar och som ska betraktas som energi från förnybara energikällor vid tillämpningen av detta direktiv, E_{RES} , ska beräknas enligt följande formel:

$$E_{RES} = Q_{användbar} * (1 - 1/SPF)$$

där

- $Q_{användbar}$ = uppskattad totalmängd användbar värme som avges från värmepumpar som uppfyller de kriterier som anges i artikel 5.4, tillämpat enligt följande: Endast värmepumpar för vilka $SPF > 1,15 * 1/\eta$ ska beaktas,
- SPF = uppskattad genomsnittlig årsvärmefaktor för dessa värmepumpar,
- η = förhållandet mellan den totala bruttoproduktionen av el och förbrukningen av primärenergi för elproduktion och ska beräknas som ett EU-genomsnitt på grundval av uppgifter från Eurostat.

Senast den 1 januari 2013 ska kommissionen fastställa riktlinjer för hur medlemsstaterna ska uppskatta värdena för $Q_{användbar}$ och SPF för de olika teknikerna och anordningarna för värmepumpar, med beaktande av skillnader i klimatförhållanden, särskilt mycket kalla klimat.
